

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Bergstrøm, Herdis.

Titel | Title:

Hendes søn. Skuespil i 3 akter.

Udgivet år og sted | Publication time and place: Skuespil 4

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.

Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts

If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

Dramat. Bibl.

Herdis Bergstrøm:

Hendes søn.

No: 763.

Danske Dramatikeres
Forbund
~~Lille Kongensgade 17~~
København V

40

Tistgæusgade 30.

Dramatisk Bibliotek
Hjelstræde 1 - København K.

No: 763.

Danske Dramatikeres
Forbund
Lille Kongensgade 1,
København V.

Tilgængeligt 30.

Forside
Personerne

Kans Müller - 1ste Kabelsester ved Opernen, c. 32 Aar gammel.

Fru Müller - Kans Moder.

Dora Gether - Operasangerinde, c. 30 Aar.

Helga Gether - hendes Søster - Musiklærerinde - lidt ældre.

Professor Wieth - Komponist, c. 60 Aar.

Wilk. Jeppesen - H E N D E S S Ø N Halvtredserne.

Kansersangeren.

Frk. Kassa - Skuespil i 3 Akter

) musikinteresserede unge Damer.

Erk. Bøter -)
af

Karoline - Pige hos Dora Gether.

Liabeth, Pige hos Herdis Bergstrøm

=====

1ste Akt foregaar en Aften i Fru Müllers Hjem.

2de Akt Dagen efter - om Formiddagen - i Dora Gethers Hjem.

3de Akt Dagen igen derefter - i Fru Müllers Hjem.

Tiden - Vor Tid.

Første Akt.

Personerne.

- Hans Müller - 1ste Kapelmester ved Operaen, c. 32 Aar gammel.
Fru Müller - hans Moder.
Dora Gether - Operasangerinde, c. 30 Aar.
Helga Gether - hendes Søster - Musiklærerinde - lidt ældre.
Professor Wieth - Komponist, c. 60 Aar.
Wilh. Jespersen - Musikforlægger, i Halvtredserne.
Kammersangeren.
Frk. Kamma) musikinteresserede unge Damer.
Frk. Ester)
Karoline - Pige hos Dora Gether.
Lisbeth, Pige hos Fru Müller.

- 1ste Akt foregaar en Aften i Fru Müllers Hjem.
2den Akt Dagen efter - om Formiddagen - i Dora Gethers Hjem.
3die Akt Dagen igen derefter - i Fru Müllers Hjem.

Tiden - Vor Tid.

Musikforfatteren (den til Damerne)
Første Akt.

Charge og Charme nok engang! Hvad har saa vi stak-
kels Publikumme andet at gøre end at peje os - - (gæster
sig) Og vi pejer os -
Dagligstue hos Fru Müller. Møbleret meget enkelt -
men med virkelig god Smag. Man kan se, der har aldrig været

Moderen
god Raad i det Hus. Fløjdørene staar aabne ind til Sønnens
Ja - Frk. Gether og Kammerangerens Støpper klæder
Værelse. Man ser Flyglet - og en Del Buketter, som man kan
hinanden.

Musikforfatteren
se, er kommet i Dagens Anledning - ogsaa netop Buketter i
den forreste Stue. - Det er Aften. Alle Lys og Lamper er

Aa ja saasaa. - Kammerangeren maa De nu gerne be-
tændte - og naar Tæppet gaar op, er Dora Gether og Kammer-
holder for sig.

Moderen
sangeren midt i en Duet. Største Delen af Selskabet er sam-
let om de syngende inde i det bageste Værelse - men Moderen

Jeg synes dog - Højden! -
og Helga Gether, samt endnu et Par Damer, sidder i den forre-
ste Stue.

Musikforfatteren
Høj Fru Müller - nej, heller ikke Højden - men lad
Naar Sangen er færdig, høres den sædvanlige Sel-
skaabsbrusen og Takken inde i den bageste Stue. - Man ser ty-
haanden) men De - hvordan er det saa at sidde der, ved Saa-
delig midt i Selskabet - hele Selskabet tænkes at være en Snes
nens Succes ligesaa fast og solidt i sine Hænder?
Mennesker - Hans Müller, Dora Gether og Kammerangeren, - de
Moderen
to sidste tager smilende og hilsende imod Takken.

Det er ganske sløopt - dejligt - i Underlig ubegri-
belig dejligt!

1. Scene.

Helga
Ester (henaander)

Jeg er vis paa, det har slet ikke været en Smule
Vidunderligt! Guddommeligt!
dejliger, end De altid har drømt Dem denne Aften.

Kamma (ser forarget paa hende)

Moderen
Moderen (til Helga)

Jo - jo, det har.
Ja - syng, det kan Deres Søster.

Helga (glad og elskværdig)

Helga (lykkelig)

Fru Müller, vær nu snilg - har De ikke altid i Deres
Det er saa dejligt for mig at høre hende igen.

Musikforfatteren (hen til Damerne)
Charme og Charme nok engang! Hvad har saa vi stak-
kels Publikummet andet at gøre end at neje os - - (sætter
sig) Og vi nejer os - -
Og ikke Moderen
Ja - Frk. Gethers og Kammersangerens Stemmer klæder
hinanden.

Musikforfatteren
Aa ja saamænd. - Kammersangeren maa De nu gerne be-
holde for mig. Der er jo ogsaa noget, der hedder den Dag i

Moderen
Jeg synes dog - Højden? -
Musikforfatteren
Nej Fru Müller - nej, heller ikke Højden - men lad
ham synge - højt og lavt - (klapper hende beskyttende paa
Haanden) men De - hvordan er det saa at sidde der, med Søn-
nens Succes ligesom fast og solidt i sine Hænder?

Moderen
Det er ganske simpelt - dejligt - ? Underlig ubegri-
belig dejligt?
Helga

Jeg er vis paa, det har slet ikke været en Smule
dejligere, end De altid har drømt Dem denne Aften.

Moderen
Jo - jo, det har.

Helga (glad og elskværdig)
Fru Müller, vær nu ærlig - har De ikke altid i Deres

inderste Hjerte været overbevist om, at Deres Søn var den eneste rigtige Kapelmester i dette Land. Der er ingen anden der er derinde. Ni- kisch, Furthwängler, led Moderen (smiler indrømmende) er det altsammen. Jo - jo maaske. Men saa alligevel! Endelig! - Se ham staa der - - Og ikke en Tone - ikke een - faldt til Jorden - (undskyldende til Helga) Vel? -

Helga (smilende)

Nej - Fru Müller - det gjorde der ikke. saa siger jeg som altid - Stol paa Moderen (fatter sig) - svigtet før? Men der er jo ogsaa noget, der hedder den Dag i Morgen. Nej - De har virkelig været os en god Ven -

Musikforfatteren

Pressen! Sov De kun rolig. Den svarer jeg for. Den er sikker nok. - Jeg fik jo ogsaa talt med de fleste. Men nu kan jeg ikke lade være med at spekulere paa - Hvad nu? det, det ved De - "Alt ligger Moderen med jeg med". Alt, hør Fru Müller Hvad nu?

Musikforfatteren (meget glad for sig

sely) Ja - saa der ikke skrevet: "Ergerrighedens Orm dør aldrig. Og den Moder Forfængelighed - undskyld, Ergerrighed - Ergerrighed -

Sanna (kommer ind)

Moder, skal du Moderen ikke Frk. Gether.

Nej - ved De nu hvad - Operaens 1ste Kapelmester! - Nej, jeg er er me end tilfreds. Uligvis skal jeg takke hende, men vi sad lige saa hyggeligt Musikforfatteren ig - (tager hans Åre og kæder de) Ja - det siger jeg jo ogsaa - lige i Øjeblikket - men vi to har jo Øren at høre med - og vi hører - ? (smiler

drillende) Og jeg giver Dem Ret - De har jo altid haft Ret: Han har det - han har det altsammen - Røveren derinde. Niskisch, Furthwängler, lad os tage, hvem vi vil - han har det altsammen.

Musikforfatteren
Vanvid af hende Moderen (smiler indrømmende)
Vanvid! Kan Jamen, jeg er tilfreds.

Musikforfatteren
Og naar De saa ikke er det længer. Ja, saa siger jeg som altid - Stol paa mig. - Har jeg maaske svigtet før?

Moderen (uden særlig Styrke)
Nej - De har virkelig været os en god Ven -

Musikforfatteren
Glæder mig - glæder mig. Og lad os være ærlige -
"de andre" herhjemme har saa inderlig godt af at vide, at vi kan ogsaa andre Steder. Og mine Forbindelser med Udlandet, det ved De - "Alt lægger for Deres Fod jeg ned". Alt, kære Fru Müller.

Moderen
Ja Tak, skal De have - men jeg siger endnu engang, jeg er tilfreds, mer end tilfreds - og her hjemme er dog bedst.
Sønnen (kommer ind)

Moder, skal du ikke takke Frk. Gether.

Moderen (rejser sig. Uden Varme)
Jo min Dreng - naturligvis skal jeg takke hende, men vi sad lige saa hyggeligt - og talte om dig - (Tager hans Arm og gaar med ham. Helga og Musikforfatteren følger efter)

Helga

Jeg forstaaer ikke, at Dora ikke er træt - efter det store Parti i Aften.

Og hun er heller ikke det mindste kørt - vel!

Musikforfatteren

Vanvid af hende at synge efter Forestillingen! Vanvid! Kan De ikke tale hende til Fornuft, hun ligefrem ødsler med Guds Gave -

Helga

Dora - og Fornuft! (ud)

2. Scene.

Kamma ("Musikdame" fra Nakkekam, Langsjal til Skospids)

Hun sang falsk.

Ester

Sang Dora Gether falsk? Naa ja - hvorfor ikke!

Hun var fuldkommen ved Siden af Gang paa Gang -

Ester

Hun kan overhovedet - hverken synge falsk eller ved Siden af!

Kamma

Om hun saa sang saa falsk - saa falsk - som jeg ved ikke hvad - saa vilde du ikke høre det.

Ester

Nej - for saa vilde jeg se paa hende! - Det er Musik bare at se hende -

Kamma (sidder og ser ind i den anden Stue, dirrende)

Ja - Hun er rigtignok bedaarende? - Paa alle Maader!
- Og hun er heller ikke det mindste koket - vel!

Ester (ser ogsaa ind)

Fordi hun nu staar og ser lidt venligt paa din "elskede Hans Müller" - Verdens eneste Vidunder!

Kamma

Ja - han er da ved den levende Gud for god til at falde i hendes Klør -

Ester

Han skulde være glad til!

Kamma

Glad til! Hvad tror du, det vilde sige for hans vidunderlige Moder, om hun? - -

Ester

Lirum, larum - Katten gør Eg - Hans Müller og hans Moder - og hans Moder og Hans Müller - jo Tak - jeg kender din eneste Melodi.

Kamma

Hun kan jo holde sig til Kammersangeren. Det ved da Gud og Hvermand, at det er hendes Elsker nu for Tiden -

Ester

Du skal se - om otte Dage saa ved Gud og Hvermand, at nu er det Hans Müller, der er hendes Elsker.

Kamma

Hvorfor er du saa ond?

heller ikke noget, hvis Ester saa hør Deres Søster syng
hver evige Jeg er aldeles ikke ond -

Kamma (næsten grædende)

Naarsdu nu ved sig til hende selv -

(til Dora, der har staaet Ester ren og været meget venlig hende
mod Hans Mjal-rogn etop derfor) jeg ikke ond. Du er da ved
Gud i Himlen foragødtillat gaa og blive fuldkommen hysterisk
og fjollet *for hans Skyld*. (svarer ikke straks)

Kamma

Aah, Ester-- jeg har sagt det saa ofte -

Ester

Hyshiden kommer hendes Søster.

Kamma

Hun! Hun er en naturligvis akkurat lige saadan - Det sig
jeg tør ikke mere - og Ester lovet Kamma at køre hende hjem.

Sludder! - (Da Helga nærmer sig - i en helt anden
Tone) Du kan da nok forstaa, sa naar jeg har sagt, vi følges
ad, saa - - Dora (kommer straalende og vilen

hen til Søsteren) Helga (venligt)

Naa, Erk. Ester, hvordan gaar det saa med Deres Musik?

Dere Søster, Jeg siger Ester (smilende)

Det gaar slet ikke. har faset hende lidt for sig selv
Hvorfor staar du der og Helga vammelig imod dem begge to?

De er da ikke doven? (kun glæd)

Vammelig! Er Ester smilende! Jeg er jo bare i mit
"særdels Na-er" men jeg kan bare ikke. Ak nej, jeg bliver saa-
mand aldrig andet end Applausen her i dette Liv - men det gør

heller ikke noget, hvis jeg bare maa høre Deres Søster synge hver evige Aften.

Ved du hvad, Helga Kammersanger - ved du, hvad jeg er bange for? Det skulde De sige til hende selv -
(til Dora, der har staaet i Døren og været meget venlig baade mod Hans Müller og Kammersangeren)

Aa Dora - kom lidt -

At Helga er gaaet til Dora (svarer ikke straks) gode i

Italien. Ester

Nej, nej - jeg har sagt det saa ofte -

Man siger jo om Helga Søsterne skal være ganske visse staaelige Jo vist saa -

Ester

Nej, Frk. Gether - (efter Kamma, der har fjernet sig) jeg tør ikke mere - og jeg har lovet Kamma at køre hende hjem.

3. Scene.

Dora (kommer straalende og smilende hen til Søsteren)

Hvad er der? Du vil da ikke allerede hjem?

Deres Søster. Jeg siger Helga har været her, hvis Dora ikke havde været Jo helst. (da hun har faaet hende lidt for sig selv) Hvorfor staar du der og er saa væmmelig imod dem begge to?

Dora (kun glad)

Væmmelig! Er jeg væmmelig! Jeg er jo bare i mit "særdeles Humør" i Aften! (Vil dreje hende rundt) Og saa synes du, jeg er væmmelig! (Til Kammersangeren, der har nærmet

sig. Kamma har opfanget Hans Müller paa hans Vej efter Dora)
Den Søn! Moderens Kamp, Dora's Strid, Moderens Gud ved hvad!
Vi har min Ved du hvad, lille Kammersanger - ved du, hvad jeg
er bange for? Aftenen igennem - det er ligefrem værre -
gu' er det saa.

Kammersangeren

Nej! - Dora (leende)

Nej naturligvis Dora skulde have talt om dig.

At Helga er gaaet hen og blevet katholsk nede i
Italien. Aldeles ikke - men man spørger tilsluttet sig selv:
Er det ham - eller er det Kammersangeren der dirigerer i Aften!

Man siger jo ogsaa, Præsterne skal være ganske uimod-
staaelige dernede. - Hans Müller var paa et saa vidt - uden den
Moder!

Dora

Lige saa bedaarende som du og vore andre smaa Kana-
riefugle - umuligt!

for Fanden ogsaa har, Helga (ryster opgivende paa Hovedet)

nej Grad! Aa - Dora - at du glider? -

hyldet, naar det var sig. Kammersangeren (Mandfolk til Fodsaa-
lerne, strækker sig mageligt i en Stol, til Helga)

Nej - Frk. Gether, nu maa De ikke være urimelig imod
Deres Søster. Jeg siger bare, Vor Herre bevares, hvis Dora ikke
havde været i Humør i Aften. (bøjer sig frem imod hende) Saa
havde den dog været for hamper.

Ja, det er jeg. Helga (forbavset) er man faldt ned
lille Kamma Men hvad mener De ~~dog~~?

Kammersangeren (ryster hende af sig
ned og Sku Gud Fader bevares! Komme her træt efter Forestillin-

gen, og saa ustandselig høre paa, hvad den Moder har været for den Søn: Moderens Kamp, Moderens Strid, Moderens Gud ved hvad: Vi har min Salighed ikke spist og talt og drukket paa andet end Moderen hele Aftenen igennem - det er ligefrem perverst - gu' er det saa.

Dora (drillende)
Ja, hvordan va Dora (leende) du kunde nok ikke bare den frem
Nej naturligvis - vi skulde have talt om dig.

Kammersangeren (ser forakteligt paa hende)
Aldeles ikke - men man spørger tilsidst sig selv: Er det ham - eller er det Moderen - der har dirigeret i Aften?

Helga
Hans Müller ha Helga ig haft nogen Fader.
Tror De, Hans Müller var naaet saa vidt - uden den Moder?

Kammersangeren
Selvfølgelig, naturligvis var han det. Og det er da for Fanden ogsaa ham, der er blevet Kapelmester. Jeg skulde i høj Grad have mig frabedt - at det var min Moder, der blev hyldet, naar det var mig, der havde haft Successen?

Dora (smilende)
ofrende Moder - og der h Dora (smilende) ret andet for hende her i denne Verden - ja - bare Tanken?

Kammersangeren
Du er nu altid saa mageløs overlegen - talent?

Dora
Ja, det er jeg! Men saadan noget er man født med - lille Kammersanger! Glem ikke det.

Kammersangeren (ryster hende af sig med en Skuldertrækning)
Kan De unde den stakkels Fader! -

For Resten - hvorfor denne evige Snakken om Müllers Moder - naar det kommer til Stykket, saa har han vel ogsaa en Fader, der ikke er helt Idiot - selv om hans sidste Opera for Resten var noget Hundesæde. generer sjensynlig ikke Hans Müller at Gals Åren med Dora (drillende) De maatte nogen- sinde hørt Ja, hvordan var det - selv du kunde nok ikke "bære den frem til Sejrr" - Over er jo forlis.

Kammersangeren (ser foragteligt paa hende) Gud Fader bevares - Mennesket kan jo slet ikke tale!

Helga (alvorlig)

Hans Müller har aldrig haft nogen Fader. grad.

Kammersangeren

Det var som Fanden! - rørende! og var i

Helga

Professor Wieth har aldrig gjort det ringeste for sin Søn. - Kunde han - saa havde han helst benægtet hans Eksistens - men om De saa aldrig saa mange Gange har faaet Fru Müller i den forkerte Hals - saa har hun været en aldeles utrolig opofrende Moder - og der har ikke eksisteret andet for hende her i denne Verden - end Sønnen og hans Fremtid.

Ikke! - Vidste Kammersangeren

- - Med det fra Professor Wieth arvede Talent!

Dora og jeg har Helga Hans og Fru Müller i mange

Åar - Aldeles ikke - slet ikke. Fru Müller er selv gennem- musikalsk - men hun har maattet slide sig op med Timer -

Det er meget Kammersangeren - man hold sig kun

til Sand Ikke engang det, kan De unde den stakkels Fader! -

det mindste mig selv - Helga sangeren (pludselig til Dora)

Nej - for det er der ingen Grund til. - Fru Müller har endogsaa selv undervist sin Søn - lige til den Dag han blev sendt til Ulandet. Og det generer øjensynlig ikke Hans Müller at dele Æren med sin Moder, for har De maaske nogensinde hørt noget smukkere end hans egen Tale for hende. Det har jeg aldrig! - nye Opera er jo færdig.

Kammersangeren

Gud Fader bevares - Mennesket kan jo slet ikke tale!

Dora (alvorlig)

Nej - det kan han heller ikke - men jeg gråd. - ærlig mundfuld for vor lille el Kammersangeren fornægtede Saa Ærlig-

rønde sin Aah! - helledud! Hvor rørende! sig og mig i Hovedet! lerne! Bengalsk Belysning Dora Ja! Rød Lygte!

Ja, jeg gråd. - Og havde jeg fulgt mit Hjertes Lyst, saa havde jeg tudet - tudet med Hovedet paa Armen, saa bevæget var jeg - jeg tror aldrig - jeg har været saa bevæget!

Hvorfor det? Kammersangeren

Jeg vidste ikke af, at han ogsaa havde - Dametække!

Hør, sig mig - Dora Müller - har det været en Hr. Müller Ikke? - Vidste du ikke det?

Helga (afledende)

Dora og jeg har kendt Hans og Fru Müller i mange Aar -

Herregud - Dora (ler af Søsteren)

det, at Dan Det er meget sødt af dig, Helga - men hold dig kun til Sandheden - du har kendt dem.

det sidste sig selv at Kammersangeren (pludselig til Dora)

Men saa maa jo du - som ogsaa er Perleven med Fader
Wieth - jo sagtens kunne føre de to stridende Magter sammen.

Dora (til Dora)

Ih bevares ja - lige saa nemt som ingenting.

Kammersangeren

Wieths nye Opera er jo færdig.

Ja - men navnlig Dora - det vil klæde dig -

Er den det - Helga (til Dora)

Kammersangeren

Det har han selv fortalt mig. Og sikken en Himmerigs-
mundfuld for vor lille elskede By. Den fornægtede Søn dirige-
rende sin vægte Faders nye Opera - med dig og mig i Hovedrol-
lerne! Bengalsk Belysning! Tableau! Rød Lygte!

Helga

Skal vi saa ikke hjem! -
med det Jule -

Dora

Hvorfor det? Dora (læser)

Kammersangeren

Hør, sig mig - Fru Müller - har der ogsaa eksisteret
en Hr. Müller?

Helga (uvillig)

Nej. Fru Müller har aldrig været gift.

Dora (smilende ligeglad)

Herregud - lille Kammersanger - ved du heller ikke
det, at Damer uden Børn - saadan som f. Eks. Helga og jeg, vi
er og forbliver Frøkner - men en Frøken med Barn - skylder i

det mindste sig selv at kaldes Frue.

Vi vilde saa Helga (misbilligende)

Lohengrin Dora? -

Kammersangeren (til Dora)

Tak - Den skal jeg huske. - Men nu kan vi vel nok tillade os at liste ganske stille af. -

Det var dejligt Dora (leende)

Ja - men navnlig stille - det vil klæde dig -

Ja - for havde Helga (til Dora) - Han er da ikke

til at komme saa -

Dora

Ja - jeg ikke. Nu skal jeg have mig en Cigaret oven paa Dagens Møje og Besvær - (tager frem) - og saa skal jeg til at have det - hyggeligt.

Kammersangeren

At man kan være saa ufornuftig, irritere sin Stemme med det Juks -

Hvorfor vil Dora (tønder)

Hyggelig og ufornuftig - ja.

hjem nu - De saa je ogsaa være trods

4. Scene.

Et Par unge Damer af Selskabet.

1ste Dame (til Kammersangeren)

Vi forstyrrer maaske -

først at føle, at saa Kammersangeren

Slet ikke - slet ikke -

Aa - du din

2den Damer

Vi vilde saa gerne vide, om det ser Dem, der synger
Lohengrin paa Lørdag. derinde.

Kammersangeren

Lørdag! - Lørdag! - Jo - det der om mig. sig - Kammer-

anger og sig det sig! Damerne (i Kor)

Det var dejligt!

Nej nej - men 1ste Dame f. Eks. paa hendes, sin Sø-

ner Ja - for havde det været Becker! - Han er da ikke
til at holde ud at se paa. Dora) Synes De ikke, hun er nyde-

Kammersangeren (falskt)

Jamen - kære Damer - (Stemmen! - Hans Stemme!

Jo - det er hun Damerne (i Kor, idet han gaar)

Nej, det kan De da ikke mene - -

Dora (ser efter dem)

Saa - nu er han i sit Es. eret i hende. - Han venter

sig noget af hende - hend Helga (til Dora) strønde! - og støj!

Hvorfor vil du ikke hjem? (til Fru Müller, der har
nærmet sig) Ja, jeg staar her og vil saa gerne have min Søster
hjem nu - De maaske ogsaa være strønde - strønde! f. Eks. hendes at høre -

Fru Müller)

Nej - nej - ikke Spor! Dora) men rigtig talt - det

lære en anden Gæst - syne Dora ikke ogsaa -

Det siger jeg ogsaa, Fru Müller, nu begynder man
først at føle, at man lever -

Jeg saa byde Dem - noget Helga sig! - noget Fru!

Aa - du din Natteravn!

Fru Müller

Jeg havde saa smaat tænkt mig, at vi ogsaa skulde høre nogle af de Unge derinde.

Tak - maaske - Dora (leende) and - -
(og ser paa De kalder da ikke - vores Gud forbarme sig - Kammer-
sanger og mig for gamle? - ren har imidlertid faaet fat i Hans
Müller. De kommer ned imod Fru Müller)

Nej nej - men jeg tænkte f. Eks. paa hende, min Søn
staar der og taler med sig - (Kamma har holdt af fast paa Sønnen, om
han har set ofte ind efter Dora) Synes De ikke, hun er nyde-
lig - Det er elskværdigt af Dem - og jeg siger med Glæde

Tak - - - Dora (ser paa hende)
Jo - det er hun - (med ret Smil til Moderen) og be-
undrende! Saa er den Sag ude af Verden. Men - - der er en anden

ting - ja - der er en anden Moderen (sænker Stemmen lidt)
Den om. Min Søn er meget interesseret i hende. - Han venter
sig meget af hende - hendes Stemme er bedaarende - og stor. -

Noget - af Bety Helga? (ikke helt ægte - hun har
"Søsteren")

Saa vilde det da være morsomt at faa hende at høre -
- det er Professor Wieth. Dora (ægte)

Ja - det vilde - (smilende) men oprigtig talt - hel-
lere en anden Gang - synes De ikke ogsaa -

Ja, jeg føler Moderen frem som sig selv -
- at han Jo - det kan jo nok være - - - men er der ikke noget
jeg maa byde Dem - noget Sodavand - eller - noget Frugt -

(Dora forlæggeren)
(Nej - mange Tak - - det glædede han virkelig - at
det blev Dem - - Endnu Helga som i Formiddags talte vi
sammen, (Tak - maaske - et Glas Sodavand - - Følelser - og
(og der nærmer sig andre Gæster) jeg skylder Dem og kan et
sige Dem - (Musikforlæggeren har imidlertid faaet fat i Hans
Müller. De kommer ned imod Forgrunden))

Løber)

Musikforlæggeren

Ren Ubetydelighed - ikke noget som helst at tale om -

Hvor nært og Hans (venligt) end er - -

ke altid Det er elskværdigt af Dem - og jeg siger med Glæde -

Tak - skal ikke Rette - har altid været et af mine hovedprincipper

- og det har jeg staaet Musikforlæggeren Deres gamle Ven - og

det tør jeg Saa er den Sag ude af Verden. Men - - der er en anden

Ting - ja - der er en anden Ting - jeg gerne vilde tale med

Dem om. Bevarede -

Hans (stadig elskværdig)

Noget - af Betydning? Hans ikke tillader sig

ogsaa at give Dem det Musikforlæggeren ikke ikke

Ret - og Betydning? Betydning? Jo - ser De - - rent ud sagt

- det er Professor Wieth. Hans (svarer ikke)

rørt)

Hans (stum)

Musikforlæggeren

Ja, jeg føler det ligefrem som min Pligt at sige Dem

- at han har været uhyre interesseret i Konkurrencen - uhyre - -

til Glæde, Hans (svarer ikke)

(klæber han friskfølelsigt på)

paa det. - Tænk lidt paa, Musikforfatteren.

Og det glædede ham - det glædede ham virkelig - at det blev Dem. - Endnu saa sent som i Formiddags talte vi sammen, og den Mand plejer ikke at vise sine Følelser - men han var glad. Det synes jeg dog, jeg skylder Dem og ham at sige Dem - ikkesandt? -

(Han trækker sig forstent Hans (kan ikke faa et Ord over sine Læber)

Fru Müller (til Musikforfatteren)

Men De vil da i Musikforfatteren

Hvor nemt og behageligt det end er - saa kan man ikke altid lade sig lede af sine Sympatier - eller Antipatier. - Ret skal være Ret - har altid været et af mine Hovedprincipper - og det har jeg staaet mig ved - og som Deres gamle Ven - og det tør jeg jo nok kalde mig - ikkesandt?

Hans (tonløst - og temmelig bag efter)

Beyares - maa af Sted.

(De har bevæget sig over Musikforfatteren og Gruppe)

Glæder mig - glæder mig! - Men saa tillader jeg mig ogsaa at give Dem det gode Raad - forsøg De nu at lade Ret være Ret - og glemt - være glemt. (rækker ham spilende Haanden)

Ja - mere kan Hans (svarer ikke, stadig pinlig berørt)

Musikforfatteren (til Dora)

Elskede! God ro Musikforfatteren (paa Hjertet)

Og som altid oprigtigt talt - det skulde aldeles ikke undre mig - om et Samarbejde mellem Dem og Professor Wieth vilde blive til Glæde, endda til stor Glæde for Dem. - Ja, det siger jeg. (Plaar ham friskfyragtigt paa Skulderen) Og - tænk saa lidt

paa det. - Tænk lidt paa, hvad jeg har sagt.

(Fru Müller har nærmet sig)

Og saa Farvel - og Tak for i Aften. En af de store Aftener i vor Musiks Annaler: hende)

Hans (kort) er rolig og siddende sid-
dende. ti Farvel! - eller et Sidsblik efter staar bag hendes Stol)

(Han trækker sig forstemt og stille tilbage)

Fru Müller (til Musikforfatteren)

(Hans Men De vil da ikke allerede gaa? - erlig Holdning.

Alle hans Træk - for vi Musikforfatteren og Musik - er
endnu ikke Joe - Fru Müller - for os stakkels Forretningsfolk er
der noget, der hedder "Dagen i Morgen".

Fru Müller helt sikker i Stengen)

Jeg vil ikke holde paa Dem - ment - snart af Dem -

Musikforfatteren

Nej - jeg maa af Sted.

(De har bevæget sig over imod Doras og Helgas Gruppe)

(Jeg var bange Musikforfatteren (giver Helga Haanden)

Den skønnes hulde Søster - Farvel!

Jeg holder, hv Helga (rækker ham smilende Haanden)

Ja - mere kan der jo umulig blive til mig -

Musikforfatteren (til Dora)

Elskede! God rolig Nat! (Med Haanden paa Hjertet)

Og som altid - Tak - oh, hav Tak! her, De inkvisitoriske Alvors-
sand, og var lidt underh Dora (ligesaadan)

For den ved Baaren holdte trøsterige! - Oh, store!

Forfatter: - God Nat.

Moderen

Ja - naar det skal være! (Hun følger ham ud). ud.

Helga (falder i Snak med en anden
Gæst og gaar med ham - eller hende)

Dora (bliver rolig og smilende sid-
dende, til Hans Müller et Øjeblik efter staar bag hendes Stol)
som havde ventet Dem saa glad - som en nylaaset Toskilling -
ovespas Leg Succes. 5. Scene.

(Hans Müller, c. 30 Aar - høj - med lidt daarlig Holdning.
Alle hans Træk - der vidner om Kamp og Slid og Musik - er
endnu skarpe i det unge alvorlige Ansigt. Det klæder ham
usigelig smukt, naar han endelig smiler.)?

Hans (ikke helt sikker i Stemmen)

At De virkelig kom? Hvor var det smukt af Dem -

Dora (slaa'r Hænderne sammen)

Det havde jeg jo lovet. ved! (ivrig) Men saa har De
da faaet et mulig Grund til Hans være det nu

Jeg var bange for - De havde været for træt. Den
Muligheden af en saa stor Dora

Jeg holder, hvad jeg lover.

Succes! Det er Hans noget - udenfor - noget - der
ikke vedkom Altid? selv.

Dora (leende)

Nej - - Mentsæt Dem nu her, De inkvisitoriske Alvors-
mand, og vær lidt underholdende. at det vedkommer Dem, og at
nu er det Dem, der svinger Hans (sætter sig ved Siden af hende)
bare at danse efter Deres Flaigte.

Dora (sætter blot og ser forelsket
paa hænde) Og vil De saa værsgo' først og fremmest se glad ud.

Hans (gravalvorlig) hænde i han)

Gør jeg da ikke det? jeg siger - De - lille Kapelmester!

Dora

Nej - det ved den gode Gud, De ikke gør - og jeg,
som havde ventet Dem saa glad - som en nyslaaet Toskillling -
ovenpaa den Succes. svarer De saa ikke -

Hans (forsøger et Smil)

Der hører maaske Vane til at være glad. jeg vil meget
hellere tie stille og høre Dora Dem.

Er De ikke vant til at være glad?

Ja - det er jo Hans det nemmeste! - (ser et smil paa
paa han) Ikke noget videre - hænde ogsaa - hænde noget et borte!

Dora (slaar Hænderne sammen)

Nej, nu har jeg hørt det med! (ivrig) Men saa har De
da faaet al mulig Grund til at være det nu

For De havde da - ikke engang i Drømme - tænkt Dem
Muligheden af en saa stor Succes. hænde sig hænde

Shal jeg rette Hans en!

Succes! Det er ligesom noget - udenfor - noget - der
ikke vedkommer en selv. p hænde Ja - hænde De hænde (hænde

hænde rundt) Er det en Dora for en hænde?

Naa, saa det er det. Ja, saa vent De bare til i Mor-
gen. Saa gaar det nok op for Dem, at det vedkommer Dem, og at
nu er det Dem, der svinger Taktstokken - og alle vi andre har
bare at danse efter Deres Fløjte. hænde (hænde

(Klavsens i Panden) Den kan Hans (sidder blot og ser forelsket paa hende)

Dora (rusker smilende i ham)

Hører De ikke, hvad jeg siger - De - lille Kapelmester? glemmer den.

Hans

Jo - kan ikke. Dora (ler)

Tror De nogensinde Dora det kryber i Kammersangeren - derinde! Hvorfor svarer De saa ikke -

Hans (lids berørt. Ser ind efter ham)

Jeg ved ikke, hvad jeg skal svare - og jeg vil meget hellere tie stille og høre paa Dem.

Dora (drillende)

Ja - det er jo ogsaa det nemmeste? - (ser et Øjeblik paa ham) Men saa skal De Pinedød ogsaa faa noget at høre!

Hans (forventningsfuld)

Ja - det ser jeg. (Lille Pause)

Dora (tilst)

Værsgo'. Ret Ryggen? havde et sigt sigt

Hans (retter sig uvilkaarlig)

Skal jeg rette Ryggen?

Dora (leende)

Naa, detshjalp nok. Ja - sikken De saa ud! (Laver sig rundrygget) Er det en Ryg for en Dirigent?

Hans (autopsykisk især)

Nej - De maa ikke - (et Øjeblik efter. Faldkommer alvorlig)

Dora

Jo - Saa maa jeg saa. Haarlokken? - (Hun laver)

Tjavsens i Panden) Den kan De spare Dem. Men Ryggen? Vær saa artig!

Hans (indtrængende)

Alle de Mennesker? Det kryber i mig - inden jeg glemmer dem.

Jeg kan ikke. Dora (ler)

Tror De nogensinde, det kryber i Kammersangeren - derinde? Kan De ikke lese - Dora's egen Faders Opera igennem?

Hans (ilde berørt. Ser ind efter ham)

Det ved jeg ikke noget om. - Men det er vel saadan, man skal se ud.

Dora (drillende)

Ja! Det skal man. Han er bedaarende! Synes De ikke? Se, se, hvor han krør sig derinde mellem alle Puttehønerne.

Hans (rejser sig forstemt) Fordi - (lætte) Hans (rejser sig forstemt) vil hjælpe DerJa - det ser jeg. (Lille Pause)

Dora (mildt)

Varldet galt, hvad De havde at sige mig?

Hans (stråler helt op)

Jeg kan ikke - paa den Maner. De Dem. (Rører ved Hans Haand og sæt sig sin kvind) Dora (alvorlig) Blik og Stemme) Maa jeg

ikke sige, Sæt Dem saa ned igen. - Saa skal jeg forsøge (smiler

straks igen) et enkelt anden Tonearter - De store, store -

Pattebarn - (skynder sig) Hans (sætter sig igen)

Dora (et Øjeblik efter. Fuldkommen alvorlig) Hvorfor vil De det?

Har De saa gjort, hvad jeg bad Dem om?

Hans

Nej. De trænger til at høre det, og De kan stole paa - De skal ikke slipp Dora (indtrængende) før det er blevet Dem fuldk. Hvorfor har De ikke det? liget, hvem i hele Verden der er Doraes Fader!

Hans

Jeg kan ikke. - Hans (lavmalt)

Ja, naar De si Dora det.

Kan De ikke lese - Deres egen Faders Opera igennem?

Man skal bare Hans (forpint) om Naldora - saa er der ingen Jeg har ingen Fader. - Det ved De jo godt! jo Doraes Fader. - De vil kun bliv Dora (ser raadvild paa ham) Opera. Det er det bedste, han n Hans (ulykkelig) revet. Musik fra først til Hvorfor skal De - tale om ham? -

Dora (forpint)

Fordi - (letter op) jo - fordi jeg saa gerne vil hjælpe Dem.

Dora (indtrængende)

Naar nu Opera Hans gang er dalt og ikke er til at komme ude Hjælpe mig?

Dora (straaler helt op)

Ja, netopt fordi jeg vil hjælpe Dem. (Rører ved hans Haand og med al sin kvindelige Charme i Blik og Stemme) Maa jeg ikke sige, at De har en Fader? Maa jeg ikke synge og sige til Dem hver evige Dag, at De har en Fader - De store, store - Pattedbarn - (skynder sig) Kapelmester! at tale om - det gør andre meget bedre, end Hans (med et ulykkeligt Smil) og Doraes Fader - Hvorfor vil De det?

Dora (niskkelig)

For di De trænger til at høre det, og De kan stole paa - De skal ikke slippe for at høre det - før det er blevet Dem fuldkommen og komplet ligegyldigt, hvem i hele Verden der er Deres Fader! - alle om noget som helst.

Hans (lavmalt)

Ja, naar De siger det.

Dora (ivrig)

Ju — Man skal bare selv tage fast om Nødderne - isaa er der ingen andre, der kan gøre een noget - og han er jo Deres Fader. - De vil kun blive glad, naar De læser hans Opera. Det er det bedste, han nogensinde har skrevet. Musik fra først til sidst. Hver Note netop Musik for Dem. at i hendes

Hans (forpint)

Maaske - men min Moder! - et altsammen - - næst Deres Sjæle - -

Dora (indtrængende)

Naar nu Operaen engang er der! - og ikke er til at komme uden om -

Hans (angsten uden Støtte)

Ser jeg Dem i Hans (tager hendes Haand)

Hvorfor tale om ham, hvorfor taler De ikke meget hellere om Dem selv - ikke paa Teatret!

Dora (tager sin Haand til sig. Ikke elegisk)

Mig er der saamænd ikke noget at tale om - det gør andre meget bedre, end jeg selv - nej - men om Dem - og Deres Fader - og hans Opera!

Hans (ulykkelig)

Nej nej - lad mig slippe - hører De - vi to - skal ikke tale om ham - vi skal ikke tale - om nogetsomhelst -

Saa kommer jeg Dora kommer jeg -

(Moderen) Ikke tale om nogetsomhelst.

Hans bliver Doras Hænder Hans

Jo - men - Det Dora (til Helge) er saa smuk.

Nu skal du faa Dora med.

Naa - nu ved jeg - hvad De vil - (smiler til ham)

De vil have, saat jeg skal sige alt det smukke om igen - som jeg sagde til Dem før - inden de andre kom og ødelagde det for mig - God Nat, Fru Müller - og mange Tak for i Dag -

Dora (til Hans) Hans (har faaet lidt fat i hendes

Haand igen) God Nat! -

Nej - jeg - jeg husker det altsammen - - mest Deres Øjne - - Som sædvanlig de sidde - (til Fru Müller) God Nat

- og mange, mange Tak. Dora (ser lykkelig paa ham)

Hans (næsten uden Stemme)

Ser jeg Dem i Morgen?

Dora (ligesaadan)

Ses vi ikke paa Teatret?

Hans (Da tre gaar)

Nej - hjemme hos Dem - de midt paa Gulvet og ser efter ham. Først noget aft Dora (bare smiler) ræst til at slukke

ke nogle Lys eller ligner Hans men hun holder op derved, naar

Sænnen Er De ikke hjemme?

Det er jo paa -

Dora (ind. Ser lykkelig paa Moderen.

Altsaa et Joke - sig lidt)

Ja!! (Saa begynder Hans (knuger hendes Hænder) Gulvet
med rank R Saa kommer jeg - saa kommer jeg -

(Moderen har nærmet sig med Helga. efter en lille Pause. Næst
Hans slipper Doras Hænder.)

Ja ... (saa ser Dora (til Helga) paa Sønnen. Pause)

Nu skal du faa mig med. andser, smiler)

Ved du, hvad du Helga er?

Naa endelig? Moderen

Hvem? Dora (til Moderen)

God Nat, Fru Müller - og mange Tak for i Dag -

Dora Gæther! Moderen

God Nat? - Moderen

Nej. Helga

Som sædvanlig de sidste - (til Fru Müller) God Nat
- og mange, mange Tak. jeg skulde rette Ryggen!

Fru Müller (ke skaret)

God Nat! te hun med det?

Hans

Nu skal jeg følge Damerne ud. er rundrykket.

Moderen (De tre gaar)

(Moderen bliver staaende midt paa Gulvet og ser ef-
ter ham. Først noget efter giver hun sig nervøst til at sluk-
ke nogle Lys eller lignende - men hun holder op dermed, naar
Sønnen kommer ind.) Moderen

Det er jo ganske ligegyldigt.

Hans (ind. Ser lykkelig paa Moderen.

Ligesom strækker sig lidt)

Ja!! (Saa begynder han at gaa op og ned ad Gulvet
med rank Ryg)

Moderen (efter en lille Pause. Mest
for sig selv)

Ja ... (saa sætter hun sig og ser paa Sønnen. Pause)

Hans (standser, smiler)

Ved du, hvad hun sagde?

Moderen

Hvem?

Hans

Dora Gether!

Moderen

Nej.

Hans

Hun sagde, - jeg skulde rette Ryggen!

Moderen (ikke skarpt)

Hvad mente hun med det?

Hans

Hun mente naturligvis, at jeg er rundrygget.

Moderen

Ja saa!

Hans

Synes du ikke det?

Moderen

Det er jo ganske ligegyldigt.

Hans Ja - det har det -
men jeg får ikke sagt
dig nær vor Tak.

Mona (lykkelig) Jo, vist gæde
du saa.

Hans Nej, jeg faar aldrig takket
dig vor (smiler sig hende)
i det mindste ikke om
Tak.

Mona Det betænes heller ikke,
bare jeg har dig.

Hans (mere kammeratlig end om.)
Ja Mona - vi to - men
har du nogensinde hørt
hende syngt saadan?

Verden! og berst og berst Hans (saa lykkelig, som han kan se ud)

Nej Moder - ikke nu mere. Ikke for Operaens første
Kapelmaster: (omfavner hende) Vel - Moder?

Moderen (klynger sig ind til ham)

Min Dreng - min egen Dreng! Barndom! - Jeg hele min
Ungdom! Alt, hvad der har Hans (klapper hendes Hænder) jeg har
levet! Jeg Ja Moder - ja - bare! For første Gang i mit Liv fø-
ler jeg det ikke! Moderen (holder stadig fast paa ham)

Og hvad har det ikke været for en Aften for os to.

Alt, hvad der har Hans sig! Har du da ikke haft mig!

Ja - det har det! (begeistret) Og har du nogensinde
hørt hende synge saadan? - og der er ingen som du - men derfor
har Verdens Onskab og Ned Moderen (slipper ham blidelig)

Aa jo - Moderen

Da ikke imod dig Hans!

Nej! Saadan som i Aften har hun aldrig sunget før!

Jo, det har den Moderen ikke mere, ikke efter i Aften. -
Og bare du Skulde det monstro ikke komme af, at du selv er glad?
jeg i dette Øjeblik! Hans

Ja, det er jeg. Jeg er glad. Hvor kunde jeg dog før
sige til hende, at jeg ikke følte Successen! Det er jo ikke
sandt. Jeg føler den jo! Moderen

Saa saa du jo Moderen (glad) iver det altsammen.

Fordi vi to nu endelig er for os selv.

Ja, dersom jeg Hans vidste det -

Jeg føler mig pludselig saa rig (-) ja, jeg føler mig
i dette Øjeblik saa rig, at jeg synes - jeg kunde tilgive hele

Saa om de Maade

Verden? og boret og boret - det er jo han - min Fader!

Hvad er det, Moderen (smilende)

Hvad har du at tilgive hele Verden?

Jeg - hvad skal Hans kunne gøre og - ja -

Det altesammen? - Hele min Barndom - i - Og hele min Ungdom! Alt, hvad der har pint og plaget mig hver Dag jeg har levet! Jeg føler det ikke mere! For første Gang i mit Liv føler jeg det ikke!

Moderen (flåsket)

Alt, hvad der har pint dig? Har du da ikke haft mig? - (se lidt i sine Øvermod) Hans - selv have en Søn, der måske endda vil Jo, Moder! - i Jo - og der er ingen som du - men derfor har Verdens Ondskab og Nederdrægtighed været lige stor!

Ja ja, min Dre Moderen

Da ikke imod dig, Hans! -

Hvad kommer sa Hans anden os ved!

Jo, det har den - men ikke mere, ikke efter i Aften. - Og bare du følte som - jeg. Hvor jeg vilde ønske, du følte som jeg i dette Øjeblik!

Ja det er Hans Opera! Moderen (glad igen) ganske ligesyl- digt med Jamen, det gør jeg, Hans - jeg føler som du -

Hanseren

Saa maa duk jo ogsaa kunne tilgive det altsammen.

Hvad skal Moderen -

Ja, andersom jeg bare vidste - - - værken kan gaa fra eller til; om jeg dirige Hans (hen til hende)

Mor! - Det, der har pint mig mest, det, der altid har

siddet og boret og boret - det er jo ham - min Fader!

Hvad er det, Moderen

Din Fader! Hans

Jeg - hvad skulde Hans kunne gøre os - nu -

Ja - men hvad betyder han nu - efter i Dag. - Ingenting! Ingen Verdens Ting! hans Opera!

Moderen

Nej! hvorfor ikke. Hvorfor skulde jeg ikke det?

Hans ren (flemmer)

Nu kunde jeg jo selv have en Søn, Moder! (ryster hende lidt i sit Overmod) Jeg kunde selv have en Søn, der maaske endda vilde være glad ved at have mig til Fader!

Hun! Moderen (mellem Graad og Latter)

Ja ja, min Dreng! der og jeg vil ikke have mere

Ikke et Var det derfor Hans nu skulde have det i dig!

Hvad kommer saa den anden os ved!

Hvor kan Moderen spørge Moderen

Nej, nej - ikke Spor!

Troede du, det Hans for din Skyld! Gildte du sig ind,

at det var Og hans Opera! Nu er det jo ogsaa ganske ligegyldigt med den. Hans

Moder - - Moderen (afværgende)

Er det ikke det, jeg hele Tiden har sagt?

Hun skulde bruge Hans - bruge dig til at faa hans

Opera frem Den er saa ligegyldig, (at det hverken kan gøre fra eller til, om jeg dirigerer den.

Hun! Alver!

Moderen

Hvad er det, du siger?

Hans

Ja - hvad skulde det kunne gøre os - nu -

Moderen (uafvigst)

Vil du dirigere hans Opera?

Hans

Ja - hvorfor ikke. Hvorfor skulde jeg ikke det?

Moderen (flammer)

Dirigere hans Opera! Igevel ikke sandt!

Var det det, hun vilde?

Saa brug dog Hans rstand - din store, dumme Dreng.

Hun! Hans (ude af sig selv)

Høj - det er i Moderen det, og jeg vil ikke høre mere -
ikke et Ord. Var det derfor, hun nu skulde have fat i dig? -
for mig - og du ved det - du Hans det lige saa godt som jeg selv. -
Hvor kan Moderen! - hvorfra kan den komme!

Moderen

Troede du, det var for din Skyld? Bildte du dig ind,
at det var dig, hun bryder sig om.

Naar hun nu er Hans -

Moderen - - Moderen (hasnende)

Hun! Moderen

Hun skulde bruge dig - bruge dig til at faa hans
Opera frem hendes - - Lærers! Og det kunde du ikke begribe
af dig selv!

Moderen

Hun! Alveri!

Hans

Ja Sig ikke mere, hører du - - paa denne Jord!

Moderen (haardt)

Det er jo sandt, hvad jeg siger -

Hans (hæftigt)

Nej - det er ikke -

Moderen

Talte hun maaske ikke om Operaen -

Hans

Jo - men det er alligevel ikke sandt!

Moderen

Saa brug dog din Forstand - din store, dumme Dreng.

Hans (ude af sig selv)

Nej - det er ikke sandt, og jeg vil ikke høre mere -
ikke et Ord. - Dora Gether er Alvor - den eneste - eneste for
mig - og du ved det - du ved det lige saa godt som jeg selv. -
Hvor kan du saa - hvor kan du, Moder!

Moderen

Nej - jeg ved det ikke - og jeg vil ikke vide det -

Hans

Naar hun nu er det -

Moderen (haanende)

Hun?!

Hans

Ja!

Moderen

Hun! Alvor!

2d Hans t. (siger til Moderen)

Ja - Alvor - og den eneste - paa denne Jord?

op ved Sol. Foretager Dage. Moderen (haardt)

"bekvemme Godnat? tue. Flyvel - gode Stole - saa, saa gode

Møbler og Billeder. Ned Hans (lige saa haardt)

Entréen. Moder! Skind, især de storske i kassen og de

de slanke Værelse. Moderen

God Nat. 1ste. Årsag.

En Jætte var. Hvo. Helms (i en anden Værelse. Hverken

Kilde, staar først og betragter en forresten staaende

lille Bord, naar saa T a p p e. (saa, saa gode og gode

den Værelse.) og af disse Hverken

Er du da ikke snart færdig? Saa er ikke til at holde
ud at blive ved med at vælte!

Dere (indes for Dage)

"Nu kommer jeg, nu kommer jeg! - Jeg har været i
den Værelse og se på de Hverken - og det er det samme som

at være i Veduds overkødet, hvad Kilden er - Hverken
stikker Værelse (den lille Dage. Indes for Dage) er det samme

monn - den lille Dage er den Værelse. Hverken er det samme
kommer ind med Dagens Hverken af Dagen - den lille Dage er det samme

den at Bord eller Stol i Hverken af. Hverken er det samme
Sult. Jeg kunde spise en Dage.

Hverken er det samme. Hverken (den lille Dage er det samme
Frokostbord)

"Hverken er det samme. Hverken er det samme."

2den Akt. (nætter sig ogsaa)

Fordi jeg saa i Seng først - og da jeg saa stod op med Solen Foregaar Dagen efter i Dora Gethers hyggelige og bekvemme Dagligstue. Flygel - gode Stole - faa, men gode Møbler og Billeder. Nederst til højre fører en Dør ud til Entréen. Åa dit Skind, lever du stadig i Angst og Baven for dit slanke Ydre? Åh, jeg har haft ganske mange Lige som dig - men har 1ste Scene.

Da jeg går. Hvor Helga (i en jævn, almindelig Dagligstue, staar først og betragter en Frokostanretning paa et lille Bord, gaar saadhen til en Dør, der fører ind til et andet Værelse.) af mine Ribben!

Er du da ikke snart færdig? Det er ikke til at holde ud at blive ved med at vente!

Dora (inden for Døren)
Nu kommer jeg, nu kommer jeg! Vor har jeg altid misundt Paras syv søde Køer Helgase og spise - og blive ved med at være lig ved du over hovedet, hvad Klokken er! Å disse to Stykker ristede (hun demonstrerer)
Dora (indt) Hunver iført en smuk Kimono - men Kellers er hun "færdig". Haaret sat for Dagen. Hun kommer ind med Dagens Høst af Aviser - som hun smider fra sig paa et Bord eller Stol i Nærheden af, hvor hun sætter sig.)

Å ja, den er meget for mange. Jeg er ved at dø af Sult. Jeg kunde spise en Okse.

Dit lykkelige Å Helga (der har sat sig ved det lille Frokostbord)

Hvorfor staar du dog ikke før op? Ikke til søks.

Dora (sætter sig ogsaa)

Fordi jeg maa i Seng først - - og om jeg saa stod op med Solen, tror du maaske, jeg i den Anledning turde spise mig mat?

Helga

Nej - Aviserne Helga (spisende)

Aa dit Skind, lever du stadig i Angst og Bæven for dit slanke Ydre? i den. - Nej, jeg har haft ganske andre Ting at tænke paa - men har du Dora den?

Om jeg gør. Hvorfor skal der ogsaa være saadan en Guds Velsignelse i mig? - Bare jeg saa meget som ser paa en Klat Smør - keller Flødeskum - ein, zwei, drei - sidder der en Pukkel paa et af mine Ribben! - mens Angeren støttede dig -

Helga (klapper hendes Haand)

Du vist mer end ser. - Du faar aldrig nok paa mine Vegne. - Derfor synes jeg Dora ske selv - at jeg som oftest faar for Nej - jeg forsikrer dig - og hvor har jeg altid misundt Faraos syv magre Køer. Spise og spise - og blive ved med at være lige yndige for det. Nu skal jeg gaa paa disse to Stykker ristede (hun demonstrerer alt, hvad hun siger) og dette usle Kyllingæg lige til Klokken seks. (Byder Søsteren) Men derfor behøver du da ikke! - Hans Müller! Hans Müller!

Hvad siger du til hans P. Helga

Det er anden Gang i Dag, jeg spiser!

Ja - hvor saa Dora eller være henrykt i Dag!

Dit lykkelige Asen.

Fred være med Helga - Nej - men han! Og saa kan jeg dog forsikre saa mange Timer er der nu, heller ikke til seks. den

Side af Lamperekken - alligevel ingen Anelse har om - hvordan

Dora

Masser - Bunker! Og hvis du tror, jeg har ligget og
snuet hele Formiddagen -

til højre" - i Gaar Aften! Helga Jeg var saa sandt, som jeg

siddet her svevet bort - forsvundet i Soffitterne - vek! -

(Kigger op) Kan du se mig forvinde? Dora Ja - For saadan dirige-

rer han! Pyt med dem. - Nej, jeg har haft ganske andre Ting
at tænke paa - men har du set dem?

Du Helga ogsaa sig det smukt i Gaar.

Ja - jeg læste dem til min Morgente. - Du kan som
sædvanlig ikke klage - skønt han - T.B. i Dagbladet hvad bil-
der han sig ind, skrive - at Kammersangeren støttede dig -
storartet!

Dora (klapper hendes Haand)

Det er pænt af Helga dig. - Du faar aldrig nok paa mine
Vegne. - Derfor synes jeg maaske selv - at jeg som oftest
faar for meget.

Helga

Nej - ved du nu hvad - ?

Dora

Saamænd gør jeg saa. Man burde være glad, bare fordi
man kan synge. (straalende) Men Hans Müller? Hans Müller?
Hvad siger du til hans Presse?

Ja - ligesom jeg vægnede, saa var den der! Jeg sag-
de til mig selv - nu tager du ganske rolig og svinger og saa -
Ja - hvor maa Fru Müller være henrykt i Dag?

Dora

Fred være med hende - Nej - men han! Og saa kan jeg
dog forsikre dig for, at hele Pressen, og alle I paa den anden

Side af Lamperækken - alligevel ingen Anelse har om - hvordan
han dirigerer! - Hvis det ikke var, fordi jeg staar saa sør-
gelig sikkert paa mine Ben, saa var jeg ikke forsvundet "ud
til højre" - i Gaar Aftes! Nej, jeg var saa sandt, som jeg
sidder her, svævet bort - forsvundet i Soffitterne - væk! -
(Kigger op) Kan du se mig forsvinde? Ja - For saadan dirige-
rer han!

Nej - jeg siger den ikke. Jeg beholder den for mig
selv - jeg risikerer bare Helga gaar hen og stælder den for
mig - det sang ogsaa sjældent smukt i Gaar.

Dora (drillende)

Ja - noget saa "øndigt". Og du kan stole paa, den
Idé jeg har faaet nu til Morgen - den er ogsaa - "øndig" -
storartet!

Naa - det ved Helga

Har du nu igen faaet en Idé. Jeg bliver altid saa
nervøs, naar du faar Idéer.

Dora

Hør nu først -

Helga

Ja, lad os endelig faa den overstaaet - jo før jo
heller.

Dora

Jo - ligesom jeg vaagnede, saa var den der! Jeg sag-
de til mig selv - nu tager du ganske rolig og ringer og saa -

terhaanden med Glæde og Helga

Naa - og hvad saa?

Hvor er du letsindig!

Dora (holder op)

Nej - jeg siger den ikke.

Helga (aldrig)

Jo - kom nu med den - der kan gøre mig saa fortvivlet som du.

Dora (rejser sig og gaar hen efter en Cigaret)

Nej - jeg siger den ikke. Jeg beholder den for mig selv - jeg risikerer bare, du gaar hen og ødelægger den for mig - det kunde ligne dig.

Helga

Kom nu med den - jeg ved jo paa Forhaand, at den er umulig!

Dora (gætter sig karlig hen til hende paa den Sofa. Helga har i Doras sig hen til)

Naa - det ved du - at! Og glem ikke de Vidskabsord, jeg nu siger! Man skal Helga (pludselig) for det nytter ikke

noget! Det er noget med Hans Müller!

Dora (smiler mod sin Vilis)

Er det? Altkommen umulig!

Helga

Det er noget med ham. ej! For ser du, lille Helga, naar det kommer til Stykk Dora (danser rundt paa Gulvet med sin Cigaret)

Ach, du lieber Augustin, alles ist væk - væk - væk - ach, du lieber Augustin, alles ist - væk - - (Hun danser efterhaanden med Glæde og Overbevisning) "starveligt" ved dig, at du ikke kan lide, at jeg Helga (sidder og ser paa hende)

Hvor er du letsindig!

Dora (holder op)

Naa, er jeg nu letsindig? Ligner han uhyggeligt.

Helga (alvorlig) er det værre sig -

Ja, og der er ingen, der kan gøre mig saa fortvivlet som du.

Synes du maask Dora ders Liv var misundelsesværdigt?

Nej, hør nu, Helga! - Spar i hvert Tilfælde din Fortvivlelse til - ja, jeg havde nær sagt - til bedre Tider, for her er - opinedødt - ikke Spor af Grundtilfats fortvivlelse. Gaa rundt og være Officer i Helga sid ved hans Temperament! Fader - Fader var Det iert jo ogsaa ganske haabløst at formane dig. Live sat til at træppe Lasse Dora (sætter sig kærlig hen til hende) paa den Sofa, Helga (har flyttet sig hen til) rav for det røde

Blod, der ja - ganske haabløst! Og glem ikke de Visdomsord, jeg nu siger! Man skal aldrig formane det - for det nytter ikke noget.

Helga (smiler mod sin Vilje)

Du er fuldkommen umulig! være, som du er, naar du er ude blandt Mennesker! Dora

Nej - saamand er jeg ej! For ser du, lille Helga, naar det kommer til Stykket, saa er vi to jo Søstre! Og i

Gaar var jeg da, saa Eng Helga under synges. god gjort sig over

Ja - jeg begriber det ikke. Saa Dora som du - spiller op - og udleverer dig sjo, - (du gør, men der er det "tarvelige" ved dig, at du ikke kan lide, at jeg ligner Fader. Skuldertræk)

af at slik. Fordi - fordi de venter det af sig.

Helga

Ja, det har du Ret i - du ligner ham uhyggeligt. synes, du er simpelt. Ders Dora (alvorlig) for det hænger mig - og saarer. Det er egentlig rigtig grimt sagt af dig.

Helga

Synes du maaske, Moders Liv var misundelsesværdigt?

Dora

Nej - men jeg synes heller ikke, Fader havde det for godt - og jo ældre jeg bliver, jo bedre forstaar jeg ham. Gaa rundt og være Officer i Fredstid med hans Temperament! Fader - Fader var født til - Sørover - Ja, det var han. Og saa blive sat til at trampe Lammefælledeerne rundt med "Jenserne"! Det vil jeg sige dig, jeg takker Fader i hans Grav for det røde Blod, der flyder i mine Aarer, for det har jeg fra ham - og naar det kommer til Stykket, saa er det vel det, der faar mig ~~til at synge!~~ Usandhed, alt, hvad Folk siger, det er det jo ikke, Dora, og dersom du Helga, hvor det pincer sig.

Ja - og faar dig til at være, som du er, naar du er ude blandt Mennesker! Herregud Helga, jeg er nu engang, som jeg er - og jeg bliver Dora (ivrig) ikke anderledes. - Og har jeg - Men Gudbevares - jeg er da bare elskværdig! Og i - Gaar væg jeg da, saa, Englener kunde synge. gned gjort sig hverken ringere eller fattigere Helga jeg indser ikke, det vedkommer noget. Elskværdig! Saadan som du - spiller op - og udleverer dig selv. (indtrængende) Hvorfor gør du det?

Ikke gjort dig Dora (med et Skuldertræk) evet rigere

af at elske Fordi - fordi de venter det af mig.

Helga

"Venter det" af dig. Og hvad er saa Takken - at de synes, I du er simpel. Dersom du vidste, hvor det harmer mig - og saarer mig.

Folk naturligvis Dora

Saa - nu formaner du jo -

Ja, ja - naturligvis Helga Men hvorfor hører du paa al den Snak, Saa lad mig formane - Men komme hjem igen og se dig begynde forfra - for det nytter ikke, Dora, du er letsindig - og koket - ja, det er et fjollet Ord, men du er det.

Dora (smiler)

Jeg koket? Ikke Spor. - - Men jeg skal saamænd gerne betro dig, hvad det er, jeg er: (leende) Jeg er elektrisk! Hvert Tilfælde - spar Helga sine Formaninger. - Spørger jeg maaske di Du tror, man kan le sig fra alting - (ulykkelig) men det er jo ikke Usandhed, alt, hvad Folk siger, det er det jo ikke, Dora, og dersom du vidste, hvor det piner mig.

Dora (alvorlig)

Hvad Folk siger! Herregud Helga, jeg er nu engang, som jeg er - og jeg bliver i al Evighed ikke anderledes. - Og har jeg - elsket - og det har jeg heldigvis - saa har jeg elsket paa godt og ondt, og aldrig har Kærlighed gjort mig hverken ringere eller fattigere. Men jeg indser ikke, det vedkommer noget andet Menneske end mig selv.

Jeg ved det ikke Helga (hidsigt)

Ikke gjort dig fattigere? Er du maaske blevet rigere af at elske saadanden - som Kammersangeren?

Dora (trist)

Kammersangeren: Nej, ved du nu hvad? (ler) Aldrig i dette Liv! - Hvem siger det? (lidt efter)

Skal jeg maaske Helga sig - Bistatist er det eneste i Verden, de Folk naturligvis er (smiler lidt)

Nej, nej - saas Dora kald du sig. - Naar jeg ser mig om paa alle Naarjag - naturligvis! Men hvorfor hører du paa al den Snak, naar du tager dig det saa nær - saa lad da være!

Helga

Tror du maaske, Folk generer sig over for mig -

Dora

Det er jo Synd for dig - det ved Gud, det er. Men eg der ser du - spar du kun alle dine Bekymringer - (smiler) i hvert Tilfælde - spar alle dine Formaninger. - Spørger jeg maaske dig om noget?

Ja, jeg vilde, Helga - kunde jeg spare mig sine Bekymringer om dig? for hun har sin Søn - saa dig far -

Dora

Ja - har du maaske fortalt mig noget om din Rejse?

Ja - har du Helga

Oder ser kikke noget at fortælle.

Ja - blev de Dora (kærligt) - ja vilde de talde, som du skulde har den slet ikke hjulpet?

Helga

Jeg ved det ikke. forsikre dig - bild dig kun ikke det ind. - Men Forelskelse Dora det, du kaldes Kærlighed, er det maaske Holder du stadig liget meget af ham?

er du for velstående? Helga (trist)

Det gør jeg vist. - meget forlangt. - skede. - fortrol

Dora (lidt efter)

Skal jeg slå ham ihjel? - Bøstet! - det er det eneste i
Verden, der duer!

Helga (smiler lidt)

Nej, nej - saamænd skal du ej. - Naar jeg ser mig
om paa alle jer andre, saa synes jeg snart - at en ulykkelig
Kærlighed er det eneste lykkelige. ønske?

Dora (græder)

Saa har Rejsen hjulpet - Helga!

Helga

Jeg misunderer i hvert Tilfælde ikke. - Skulde jeg
endelig misunde nogen, saa var det da ene og alene Fru Müller.

Jeg! Ja, det vil Dora du vist. (til Dora)

Fru Müller? - Helga (dybt alvorlig)

Ja, jeg vilde, Helga - kunde jeg spare mig mine Be-
kyringer Ja - for hun har sin Søn - samme dig for

for sig!
Dora (vred)

Ja - det har hun unægtelig - er du minsandten snart
for sørsos - Helga (til Dora)

Og ham kan ingen tage fra hende -

Ja - bliv du b Dora vred - men saa vilde du blive, som
du skulde Ikke? - saadan som du egentlig er -

Dora græder - Helga (alvorlig) - vred hun saa end

har paa. Nej - det kan jeg forsikre dig - bild dig kun ikke
det ind. - Men Forelskelse og det, du kalder Kærlighed, er de
det maaske noget, der varer evigt - (ler) Ja - for du

er alt for veltalende til Dora, at spille dine Talegaver paa mig - (ta Det er nu ogsaa saa meget forlangt. Iskede Jomfru!

Helga (Ryster hende af sig)

Nej du - men et Barn? Jeg tror, det er det eneste i Verden, der duer!

Dora (trækker paa Skulderen)

Helga

Og ved du, hvad jeg vilde ønske?

Dora (synger og danser)

Men Gud, Helga! Augustin - o. s. v.

Helga sig.

Jeg vilde ønske, at du havde et Barn!

Det er Professor Dora eth!

Jeg! Ja, det vilde du vist. eth (i Døren)

Jeg kommer saa Helga (dybt alvorlig)

Ja, jeg vilde, for saa kunde jeg spare mig mine Bekymringer - saa havde du nogen at skamme dig for -

God Dag!

Dora (vred)

Nej, hør nu, Helga - nu bliver du minsandten snart for morsom -

Helga (til Dora)

Du er jo ikke Helga kledt om endnu!

Ja - bliv du bare vred - men saa vilde du blive, som du skulde være - saadan som du egentlig er -

Deres Søster Dora id dejlig, - hvad hun saa end har paa. Tak skal du have - men trænger du til et Barn - saa faa et selv - og se saa hurtigst mulig at blive Formand-inde - i en eller anden Sædelighedsforening - (ler) Ja - for du

er alt for veltalende til kun at spille dine Talegaver paa mig - (tager hende om Halsen) Du gamle, forelskede Jomfru!

Helga (ryster hende af sig)

Hvad er det saa med den Idé? - har sagt.

Dora

Næ, hvor er du lumsk - hvor er du lumsk!

Helga

Kom nu med den? -

Dora (synger og danser)

Ach du lieber Augustin - o.s.v.

De har maaske 2den Scene.

Deres Søster.

Pigen (kommer ind)

Det er Professor Wieth!

Nej - hun vil i Professor Wieth (i Døren)

Jeg kommer maaske for tidlig?

Nej, du synger Dora

Jeg tanker Nej - Elskede Professor - slet ikke - tværtimod!

God Dag!

(Pigen samler Frokostbakken)

Helga (til Dora)

Du er jo ikke engang klædt om endnu!

Wieth (idet han siger God Dag til

Helga, taler hurtigt, men meget pointeret)

Jeg siger Deres Søster er altid dejlig, - hvad hun saa end har paa.

Dora (til Pigen)

Saa husker De, hvad jeg har sagt.

Pigen

Ja. - Tak - men jeg foretrækker at gaa.

Dora

Og De gør det nøjagtig, som jeg har sagt.

Pigen

Ja. - Jeg skulde være gaaet for mindst en Time siden.

Farvel, Hr. Professor! Dora

Tak. -

Wieth

Farvel! Pigen (ud med Bakken)

Wieth (til Helga)

De har maaske for stedse slaaet Dem ned her hos
Deres Søster.

Helga

Ja - jeg skal - Dora - være præcis. Farvel.

Nej - hun vil ikke. (ud)

Helga

Nej, nu synger jeg paa det sidste for denne Gang.
Jeg tænker, jeg allerede i Morgen kan flytte hjem til mig selv.

Ja - en sorgende Enke. Dora

Helga vil ikke bo sammen med mig - hun er saa stædig.

Nej - De - ugu Helga. Hun er blot meget for god

til denne Verden. Ja - og Dora vil ikke høre paa mine Formaninger.

Wieth

Hvad i al Verden skal Frk. Dora med Formaninger?
Jeg siger Dem jo - hun er dejlig, som hun er.

Dora (til Helga)

Der kan du høre. De vil ikke smitte Dem - De kunde ellers

nemt overanstrengte Dem. Helga

Helga (ynkeligt, idet hun sætter sig)

Ja Takamen jeg foretrækker at gaa. - selv om

jeg kun er en gammel Mand Wieth

Det er da ikke mig, der jager Dem bort.

Ja ja - jeg skal Helga - De gamle Mand!

Jeg skulde være gaaet (for mindst en Time siden. assigt)

Farvel, Hr. Professor! an saa?

Wieth

Farvel! Stavelse.

Dora

Du er hjemme til Middag? an sigel

Helga Allegria!

Ja - jeg skal nok være præcis. Farvel. rette noget
for Dem. (ud)

3die Scene.

rette noget f Wieth (da Helga er ude af Døren)

rette. Kan De sige mig, hvorfor Deres Søster altid minder
mig om en sørgende Enke. Fejler hun noget? an. Hvad vilier den
Monsieur sig ind.

Dora

Nej - De - ugudelige. Hun er blot meget for god
til denne Verden. retter sig ind! Derfor skulde De og
saa ganske simpelt Wieth Monsieur Dora! an

Saa forstaar jeg det. - - Det maa være en Pokkers
ubehagelig Følelse. an Resignation!

Om De - Dora an skrevet for - eller sig

indsæder Værsgo'. Vil De ikke sætte Dem - De kunde ellers
nemt overanstrengte Dem.

det at betyde, at Deres Søn -
Wieth (ynkeligt, idet han sætter sig)
Kære Barn - kære Barn, vær nu lidt venlig - selv om
jeg kun er en gammel Mand.

sig) Min Søn -
Dora (i samme Tone)

Ja ja - jeg skal forsøge - De gamle Mand!

for De gamle Mand!
Wieth (i en helt anden Tone. Agressivt)

Hvad sagde han saa?

Jo - det præstede man, og han var,
Dora

Ikke en Stavelse.

men for mig skulde
Wieth

Born ikke og har aldrig skullet
Ikke en Stavelse! Hvad skal det sige?

han det inde
Dora (alvorligt)

At jeg ikke med min bedste Vilje kan udrette noget
for Dem.

for mig skulde mit betyde. Mit betyde
Wieth

Udrette noget for mig! Der er jo ikke noget at ud-
rette. Han har kun øjeblikkelig at antage den Opera og sørge
for, at den kommer op - og det med det samme. Hvad bilder den
Monsieur sig ind.

han det inde
Dora

Nej - hvad bilder han sig ind! Derfor skulde De og-
saa ganske simpelt sely gaa til Monsieur Deres Søn -

det inde
Wieth (rejser sig og siger med mange
fortvivlede Skulder- og Haandbevægelser)

Om De - som Operaen er skrevet for - eller jeg -
indsender Den - hvad har det at betyde?

Dora: Det kan det al betyde, at Deres Søn - ikke
kan nogen Maade vil forhandle med mig om
Deres Opera.

Wille (vinder sig) Min Søn - min Søn -

Dora (pudligt) Er de maaske ikke Barnets Fader?

Wille (haftig) Jo - det paastaaer man, og kan være, at
Paastanden er rigtig nok, men for mig eksisterer
Begrebet Börn ikke og har aldrig eksisteret.

Dora Hvad kan det ikke!

Wille Nej - for mig eksisterer mit Arbejde. Mit Arbejde,
det er Søn af mit Søn og Brod af mit Brod og
har altid været det. Det denker jeg, det er mig,
det er mit - men Börn, Frinders Börn, lad dem
bekvoede, lad deres er.

Dora Lad dem bekvoede, lad deres er!

Wille Jes - og er det maaske ikke det eneste naturlige?

Dora beraus - beraus: Ligeledes unaturligt kan man vel ikke
kalde det. Men sig mig - Er Professoren - kan de nu ogsaa
i Tide - aabenbaer de Damer, som de - som de saadane i Maade
era lie - kan de nu ogsaa aabenbaer dem, ^{Dere} skae si sig - liat
op man mig skuespiller den Börn?

Dora

Det har det at betyde, at Deres Søn - ikke paa nogen Maade vil forhandle med mig om Deres Opera.

Wieth (vrider sig)

Min Søn - min Søn - ~~Deres ligefremme Brutalitet~~ -

Dora (puddsig)

Er De maaske ikke Barnets Fader?

Wieth (hæftigt) *24* *bet paa slant Man -*

Min For mig eksisterer Begrebet Børn ikke. - For mig eksisterer der kun ^{*misfælg*} Mennesker - levende voksne Mennesker, jeg kan interessere mig for (eller ikke interessere mig for -)

Dora

Saa tror jeg nok, jeg tør sige, at det "psykologiske Øjeblik" er kommet - hvor Deres Barn er blevet Menneske - og at De ganske rolig kan interessere Dem for ham.

Wieth

Jeg kan ikke gaa - til det Menneske?

Dora

Hvorfor ikke?

Wieth (betænker sig et Sekund)

Fordi han har en Moder?

Dora

Hvorfor gaar De saa ikke til hende?

(Da han ikke svarer)

De skulde da vel aldrig gaa rundt med det, man kalder en daarlig Samvittighed - ~~ikke~~ Hr. Professor? *for hende og*

Wieth

~~Jeg! Daarlig Samvittighed!~~

Dora

~~Naa ja - det kunde jo tænkes.~~

han var den - og for De Wieth (i dybeste Alvor)

(~~Nej - det kan aldeles ikke tænkes, at~~ ^{han} jeg ~~ikke~~ altid
~~har~~ opført mig fuldkommen korrekt -

Dora

Jamen - her de det. Men ved de ikke -

Korrekt! Det lyder saadan lidt henad - kriminelt.

^{i Minnen}
Wieth

Og De saa Jeg har intet at bebrejde mig? til at optræde offent-

ligt! Selvsagt rykker ikke Dora (varmt)

Ja - saa forstaar jeg ikke, at De ikke hellere i Dag

end i Morgen gaar op til Deres Søns Moder og siger til hende:

Tak skal du have, fordi du har født og opdraget mig en Søn,

som er langt, langt over hvad jeg har fortjent - ja, for det

er han - og nu maa du hjælpe mig - for der er ingen, jeg hel-

lere vil have til at dirigere min Opera - end din og ~~min~~ Søn!

hende, hvor De - Wieth - Gift Dem ikke - Kunstnere

skulde ald Jeg gaa til hende! Hun, som har pint og plaget mig

Livet igennem - Dora

Nej - det lover Dora Dem! - Men hvordan vil De saa

egentlig b Har Fru Müller pint Dem? -

Wieth

Ja - ustandselig - evindeligt - Aar ud og Aar ind.

Jeg har aldrig, aldrig haft Fred for hende - for hende og

hendes Søn - Jeg nu ikke kan! Og om De saa er gift hundrede

Gange - saa kan De da ikke Dora at træffe Deres Søns -

og da alle ~~saa meget som~~ nogensinde set ham? sigere

Deres Opera, Wieth

Nej - men jeg vidste, han var der - og min Kone vidste, han var der - og tror De maaske, hun har skaanet mig. han jo

ikke røre sig? Saa jeg n Dora til ham - han, min Søn - jeg

siger bare, saa, jeg sjorde det - jeg risikerede jo, det stod

i et eller andet Blad De Wieth efter. - han skal vi saa ikke for

Ja - min Kone? Og De skulde ane - hvad jeg har maattet udstaa af Kvaler og Spektakler - lige fra den første Begyndelse?

Og da saa Mennesket en skønne Dag gav sig til at optræde offentlig? Helvede rækker ikke. - Stod han blot saa meget som nævnt i

en Avis! Scener - De ingen Forestilling gør Dem om. Nej! - hvad har jeg ikke maattet gaa igennem? er man ikke uden om - at trods

alle usmagelige Personli Dora - saa antager min Opera sig

selv - Det er altsaa Deres Kone - De er bange for?

Wieth

Bange? Bange for min Kone? - Nej! Men jeg er gift med hende, hver Dag - hele Aaret rundt. - Gift Dem ikke - Kunstnere skulde aldrig gifte sig.

Dora I Kvindfol Dora bare kunde lære at lade os

Nej - det lover jeg Dem? - Men hvordan vil De saano egentlig bare Dem ad - nu? han ikke lade os være i Fred? - I kan

ikke - derfor har han og Wieth et forbandede Kludder og

vrovl. Det var jo det, De skulde hjælpe mig med.

Dora (drillende)

Naar jeg nu ikke kan! Og om De saa er gift hundrede

Gange - saa kan De da ikke undgaa at træffe Deres Søn nu -
og da allermindst naar De selv ønsker, han skal dirigere,
Deres Opera.

Wieth (drillende)

Aah - denne forbandede By! Dette Hul! Man kan jo
ikke røre sig! Sat jeg nu gik til ham - ham, min Søn - jeg
siger bare, sat, jeg gjorde det - jeg risikerede jo, det stod
i et eller andet Blad Dagen efter. - men skal vi saa ikke for-

Dora

Ja. - Hvad gjorde saa det?

Ligesom De begy Wieth at blive saa interessant. Hvor
kan De nu Hvad det gjorde? De er jo ganske umulig i Dag. Det
har jeg jo forsøgt at forklare Dem. - Men jeg skal alligevel
vise jer allesammen, at mig kommer man ikke uden om - at trods
alle usmagelige Personligheder - saa antager min Opera sig
selv - - Ja - ja -

Dora (da Dora ikke siger mere)

Ja naturligvis - den antager sig selv - men hvordan
faa Deres Søn til at dirigere den? -

Ja - ja De skal. Wieth (sa resolut til Wieth) Det er
min Dameskrædder! Aa, I Kvindfolk! Hvis I bare kunde lære at lade os
være i Fred. Kunst - Arbejde - er det eneste, der betyder no-
get for en Mand - men I kan ikke lade os være i Fred! - I kan
ikke - derfor har man ogsaa alts det forbandede Kludder og
Vrøvl. - Kjøle?

Dora (drillende) (saa i Døren)

Herregud - har De haft det saa haardt!

nutter - Var nu sød, lille Wieth (rasende) vent paa mig. Jeg er her stadig - Ja - og Guderne skal vide, at jeg ikke begriber, hvilke bedaarende Egenskaber det er - jeg er i Besiddelse af!

Swindfolk og P. Dora (drillede)
(I det saa Og saa alligevel! - - Ganske som den lille Josephen) i Bibelhistorien?

Wieth
Tak, Tak skal De have - - men skal vi saa ikke forlade dette Emne!

(Wieth og Fru Müller ser Dora og Pigen fortales)
Ligesom De begynder at blive saa interessant. Hvorsaa kan De nænne - er ligestraks!

Pigen (kommer ind) (lidt usikker)
Det var - den Besked!

Hvad var det - Dora (pludselig nervøs)?

Ja - ja - Pigen
Jeg skulde bed Pigen (da Dora ikke siger mere)
- Fruen Skal jeg gøre, som Fruen har sagt?

Dora Müller
Ja - ja De skal. (Derpaa resolut til Wieth) Det er min Dameskrædderinde. Det er en Kjole - Jeg maa prøve den med det samme - Blev nu ikke vred -

Wieth
Mener De, at jeg skal sidde her og vente, medens De prøver Kjole?

Dora (allerede henne i Døren)

Ja - og De maa ikke gaa. Jeg er her igen om 2 Mi-

nutter - Vær nu sød, lille Professor, og vent paa mig. Jeg er her straks igen. (Hun er gaaet)

Wieth (med Alverdens Gebærder)

Kvindfolk og Pynt - og Pynt og Kvindfolk!

(I det samme følger Pigen Fru Müller ind ad Døren fra Entréen)

Hun prøver Kjø 4de Scene.

Pigen

Værsgo' - det er denne Vej!

(Wieth og Fru Müller ser straks hinanden, men Pigen fortsætter)

Jeg skulde bede Fruen være saa venlig at tage Plads.

Frøkenen kommer ligestraks. - - (stiller en Stol til Rette)

Værsgo'. (rækker han endda et lille Smil) Det gør jo Bønder ikke

Fru Müller

Hvad var det - - hvad var det, De sagde?

Pigen (smilende)

Jeg skulde bede Fruen være saa venlig at tage Plads

- Frøkenen kommer ligestraks.

Fru Müller

Tak - - Tak - - Fru Müller

Ha - - Pigen (ud)

(De to staar et Øjeblik ubevægelige og ser paa hinanden)

Fru Müller (ikke sikker i Stemmen)

Er - er Frk. Gether her ikke?

Wieth (rømmer noget nervøst bort i

sin Hals)

Hm - - Hm - - -

Fru Müller (mere sikker)

Er Frøken Gether ikke hjemme?

Nej - gaa ikke Wieth bliver staaende) Gaa ikke - nu

vi har truet Hm - hm - Jon - jo, hun er. Hun er hjemme.

Fru Müller (ser paa ham)

Har du noget at Wieth mig?

Hun prøver Kjole?

Ja - ja, jeg har Fru Müller

Prøver hun Kjole? (Man kan høre paa Stemmen, at hun ikke véd, hvad hun selv siger)

Wieth (som nu nogenlunde har samlet

sig) Ja - hun prøver Kjole. (Da Fru Müller ikke fortsæt-

ter - forsøger han endda et lille Smil) Det gør jo Damer ikke saa sjældent! (en gaar saa hen og sætter sig)

(Lille Pause)

Fru Müller (famlende)

Du venter - ogsaa paa Frk. Gether?
saa godt nu som senere. Wieth tiden kan vi jo ikke undgaa

det alligevel Ja - selvfølgelig!

Fru Müller (siger ikke noget)

Hm - -

Wieth (hidsigere)

(De staar stadig og ser uvist paa hinanden)

vi bare os Jeg tror alligevel - jeg foretrækker - at gaa igen.

Farvel. (Hun gaar henimod Døren) synes, du saa give mig

Ret. -

Wieth (uvilkaarlig)

Aa - nej - - Fru Müller (da han ikke vil fortsætte)

Give dig Ret - i hvad?

Fru Müller (vender sig)

At vi maa se at Wieth det overstaar!

Nej - gaa ikke. (Hun bliver staaende) Gaa ikke - nu vi har truffet hinanden.

Fru Müller (lidt efter)

Har du noget at sige mig?

at vi ikke lenger kan undgaa at træffe hinanden. Hvordan vi

end bærer Ja - ja, jeg har. Jeg ikke, hvordan hverken du el-

ler jeg kommer uden om det. Fru Müller (bliver staaende og ser paa

ham) ve vede det bedste at faa det overstaar nu med det samme.

vilde tale om - Wieth (nervøst)

Vil du ikke - vil du ikke - sætte dig.

Fru Müller (staar først et Øjeblik.

Svarer ikke, men gaar saa hen og sætter sig)

Hvorfor skulde (Pause) for Fremtiden kunne mødes

uden Misforstaaelser - Wieth (nervøst) der er gaaet - saa

dog ogsaa Ja - jeg har noget at sige dig. - Hvorfor ikke lige-

saa godt nu som senere. For Fremtiden kan vi jo ikke undgaa

det alligevel - anderledes! Ikke anderledes!

Fru Müller (siger ikke noget)

Wieth (hidsigere)

Det er jo umuligt - i en By som denne! Hvordan skal

vi bære os ad - ikke med vor bedste Vilje. Hvorfor saa ikke

lige saa godt i Dag som i Morgen. Jeg synes, du maa give mig

Ret. - Wieth (lige saa hæftigt)

Fru Müller (da han ikke vil fortsætte)

Give dig Ret - i hvad?

Wieth

At vi maa se at faa det overstaaet?

Fru Müller
ikke en Overstaaet. - Faa hvad overstaaet? -

Wieth (har ganske tabt Taalmodigheden)

Vi, der har med Musik at gøre, er jo ikke flere, end at vi ikke længer kan undgaa at træffe hinanden. Hvordan vi end bærer os ad, saa indser jeg ikke, hvordan hverken du eller jeg kommer uden om det Faktum. Vilde det saa ikke for os begge være det bedste at faa det overstaaet nu med det samme.

Fru Müller (nærmest mellem Tønderne)

Være det bedste - for os begge - for dig og mig - om vi fik det overstaaet -

Wieth

Hvorfor skulde vi ikke for Fremtiden kunne mødes uden Misforstaaelser - uden Nag - Aarene, der er gaaet - maa dog ogsaa have lært dig, at det kunde ikke være anderledes.

Fru Müller

Ikke anderledes? Ikke anderledes?

Din Pjalt - din fejge Pjalt - ?
Wieth (kommer op i en Fart)

Jeg troede dog -

Fru Müller (heftigt)

Hvad troede du -

Wieth (lige saa heftigt)

Jeg troede ogsaa, Aarene for dig - -
Mand - og jeg har aldrig lovet dig noget - aldrig sagt, at

Jeg elskede dig!

Fru Müller

Nej - jeg er som du - ganske den samme, som da vi sidst talte sammen - og jeg har intet glemt - ikke et Ord, ikke ikketen, Stavelser - kede din Kone!

Wieth (roligere)

Jeg beklager, at du ganske har misforstaaet min gode Vilje, og jeg foreslaar, at vi afbryder denne Samtale.

Og du tog imod Fru Müller lignede

Afbryder - ! Du fik jo ikke talt ud, du naaede jo ikke til det egentlige, til min Søn - for det var jo ham, du vilde tale om -

Fru Müller (dybt alvorlig)

Men du tog imod Wieth - du tog alt, hvad jeg kunde give dig - Jeg vilde udelukkende forsøge at gøre dig forstaaeligt, at som Sagerne i Øjeblikket staar - Pjalt.

Fru Müller

Gøre mig forstaaeligt - gøre mig forstaaeligt! Husker du sidst, da jeg forsøgte at gøre dig forstaaeligt -

Wieth Müller

Jar - jeg husker baade først og sidst. - Jeg har ender heller ingenting glemt - det har jeg ikke haft nodig - for ved jeg har intet som helst at bebrejde mig. - og slet - du svigtede mig lige saa langt, Fru Müller helt ind i sin egen Sjæl: at vide, Har du ikke noget at bebrejde dig? - end til at sige

paa dig. Wieth (rasende)

~~En gift Mand skylder Kone og Børn de første Huseyn~~

- fra første Dag jeg traf dig, vidste du, jeg var en gift Mand - og jeg har aldrig lovet dig noget - aldrig sagt, at

Jeg elskede dig? Fru Müller

Nej - lige saa Fru Müller (roligere) at jeg skulde have et Barn, det sagde du ikke, men du lod mig heller aldrig forstaa, at du elskede din Kone!

Wieth Fordi det passe

Jeg var gift Mand, og du vidste det - Fru Müller Passede mig at Fru Müller Nej - saa højt tør jeg ikke sætte. Og du tog imod al min Kærlighed - og den Dag, du ogsaa svigtede Wieth han min Sø - min Sø, alene.

Jeg bad ikke om den - Fru Müller (dybt alvorlig) vidst til

enhver Tid. Men du tog imod den - du tog alt, hvad jeg kunde give dig - og jeg vidste ikke dengang, at man paa samme Tid kan være stor Kunstner - og den fejgste Pjalt.

Hvad der stod i din Magt, Wieth Gang jeg ydmygede mig for dig. Jeg fejgde - Fordi man ikke løber fra sine Forpligtelser, der, hvor man har dem - jeg ken ikke mere, jeg er ved at segne. Fru Müller et han Vejen, saa Dørene

for ham, Man har saa mange Slags Forpligtelser, men du kender kun dem, der passer dig - og det passede dig ikke at staa ved min Side blot saa meget som overfor min egen Slægt - du svigtede mig lige saa langt, du kunde - helt ind i min egen Sjæl: at vide, at min Kærlighed ikke var bedre værd end til at ødes paa dig. nogen Naade kunde undvære naar det passer dig -

Wieth

Da lagde du ellers ikke Skjul paa, hvem der var Far der til dit Barn - byggede sig til Blods og tryglede, og at lase

dit Navn til din egen Sø Fru Müller

Nej - lige saa lidt som jeg skjulte, at jeg skulde have et Barn. Ord, du bruger, falder tilbage paa dig selv. Jeg gentager det, jeg har til Wieth hver Tid gjort, hvad der stod i min Magt Fordi det passede dig! aa langt, det var mig muligt uden derfor at gøre Uret Fru Müller der stod mig nærmest. Men alt, hvad Passede mig at faa et Barn? Nej - saa højt tør jeg ikke sætte mig selv; men jeg beholdt vort Barn - og den Dag, du ogsaa svigtede ham, da blev han min Søn - min Søn alene. Vilde. Jeg beklager, jeg Wieth har kunnet udrette, men jeg føler mig Svigte dig og svigte ham! - Jeg er mig bevidst til enhver Tid at have gjort alt, hvad der stod i min Magt.

Fru Müller

Tror du paa, hvad du selv siger? Gjorde du ogsaa, hvad der stod i din Magt, sidste Gang jeg ydmygede mig for dig. Jeg tiggede og bad - hjælp ham! Han har Talent, - han maa og skal til Udlandet, men jeg kan ikke mere, jeg er ved at segne. Hjælp ham med dit Navn, let ham Vejen, aabn Dørene for ham, skriv til dine Forbindelser, og de vil tage sig af Drengen - det var Kunstneren i dig, jeg tryglede om at hjælpe vor Søn - og du gjorde, hvad der stod i din Magt?

Hvis det er min Wieth tidlige Arbejder paa Teatret, du tænker Jeg tilbød dig den Gang som før i Tiden - alt hvad jeg paa nogen Maade kunde undvære naar det passer mig - nøjsomt den Dag og Time, de Fru Müller sig.

Ja - det er rigtigt, du tilbød mig et Alimentationsbidrag, da jeg ydmygede mig til Blods og tryglede om at laane

dit Navn til din egen Søn.

Wieth (sindre sikker)

De Ord, du bruger, falder tilbage paa dig selv. Jeg gentager det, jeg har til enhver Tid gjort, hvad der stod i min Magt - jeg har strakt mig saa langt, det var mig muligt uden derfor at gøre Uret imod dem, der stod mig nærmest. Men alt, hvad jeg som Mand af Ære har kunnet tilbyde, har du fra første Færd pure afvist. Hvad jeg end foreslog, du afviste det, fordi du vilde være den forurettede. Det var det, du vilde. Jeg beklager, jeg intet har kunnet udrette, men jeg føler mig fri paa ethvert Punkt - jeg har intet som helst at bebrejde mig. Men du? Jeg forstaar ikke et Ord!

Fru Müller

Naar din Samvittighed er saa ren, hvorfor gaar du saa ikke selv aabent og ærligt til din Søn - nu - du har Brug for ham?

Har jeg sendt Wieth er dig!

Jeg ved ikke af, at jeg har Brug for nogen -

Hvorfor er jeg Fru Müller?

Ikke det - ? Wieth

Jeg anede ikke, Wieth, for du stod der i Døren -

Hvis det er mine fremtidige Arbejder paa Teatret, du tænker paa, saa kan jeg kun svare dig - at jeg selvfølgelig gaar til Teatrets Embedsmænd, naar det passer mig - nøjagtig den Dag og Time, det passer mig., du kom, før du stod her i Stuen. Men der er Fru Müller ikke den Nederdrægtighed, du ikke vil. Hvis du ikke forsøger at slippe og nøjes med at ig

sende Dora Gether? skulde jeg kunne sende Bud efter dig!

De siger Fru Müller, at Wieth (mindre sikker)

Hvis Dora Gether interesserer sig for mit Arbejde, saa ved jeg ikke, hvordan jeg skal kunne forbyde hende det.

Fru Müller (pludselig gaar det op for hende)

Er det derfor, jeg er her? - Er det derfor, jeg med Vold og Magt skulde herop - for at træffe dig, for at du skulde faa det overstaaet - lokke mig som en Mus i en Fælde, for at du skulde slippe - og det har I vovet - I to -

Wieth (ganske forbløffet)

(Dora Gether) Hvad mener du? - Jeg forstaar ikke et Ord! - kigst om)

Fru Müller

Hun og du har vovet at sende Bud efter mig - narret mig herop - uden om - De maa svare mig: - Skyldes dette Møde mellem Fru Müller og mig Wieth faldighed - eller hvordan hanger det sammen? Har jeg sendt Bud efter dig?

Fru Müller (et Sekunds Betænkning)

Hvorfor er jeg her ellers? en Tilfældighed -

Wieth

Jeg anede ikke, du kom, før du stod der i Døren - noget, De har arrangeret? Fru Müller

Jeg tror dig ikke -

Wieth

Jeg siger dig, jeg anede ikke, du kom, før du stod her i Stuen - men der ser du, der er ikke den Nederdrægtighed, du ikke mistænker mig for, ikke den Lavhed, du ikke tror mig

1. Stand til -- hvor skulde jeg kunne sende Bud efter dig? ste, at
De siger Fru Müller, at Fru Müller selv har med dette "Ar-
rangement" Jeg kender dig -- jeg tror ikke, et Ord af, hvad du sa-
siger -- fordi du havde Brug for mig -

Wieth (ser sig om og farer hen til
den elektriske Knap ved Døren og ringer) Ja -- det er mig og
udelukken Der er Grænser selv for min Taalmodighed -- mistænke
mig for noget saadant. -- Har Frk. Gether handlet bag min og
Ryg, saa maa hun selv bære Ansvaret -- (nu kan det være nok -- sig)

Blande Dem i Ting, -- der ikke vedkommer Dem -- det
er De heller ikke bange 5te Scene.

(Dora Gether kommer selv ind -- omtrent med det samme -- klædt om)

Skyld mig Undskyld, at Wieth ryder Dem -- men ^{Lukket} Bæses videre
Motivering Det var godt, De kom. -- De maa undskylde -- men der
er ingen Vej uden om -- De maa svare mig: -- Skyldes dette Møde
mellem Fru Müller og mig en Tilfældighed -- eller hvordan hæn-
ger det sammen? (Døren)

Dora (efter et Sekunds Betænkning)

Nej -- det skyldes ikke nogen Tilfældighed -- fornerret,
De skulde hellere blive Wieth, hvorfor jeg har gjort det. --

Er det ingen Tilfældighed? Er det noget -- er det no-
get, De har arrangeret?

Jeg selv vilde det (ud) Dora

Ja.

Wieth

Og det udsætter De mig for! Ved De, hvad det er, De
har udsat mig for! (til Fru Müller) Der ser du, men mig vilde

du ikke troer (til Dora) Jeg forlanger paa det bestemteste, at De siger Fru Müller, at jeg intet som helst har med dette "Arrangement" at gøre, og det saaa tydeligt, at enhver Misforstaaelse er udelukket. Best De paa det!

Dora

Naturligvis. (til Fru Müller) Ja - det er mig og udelukkende mig, der er Skyld i, at De og Professor Wieth har truffet hinanden - og jeg har gjort det med fuldt Overlæg.

Fru Müller (kan daarlig beherske sig)

Blandt Dem i Ting, - der ikke vedkommer Dem - det er De heller ikke bange for - for Wieth blot traf hinanden og fik talt sammen, saa kunde Wieth ikke andet - for Deres Søn Skyld ^{culpa} Undskyld, at jeg afbryder Dem - men Deres videre Motivering maa jeg overlade Damerne at forhandle selv. - Jeg vil kun sige Dem, Frk. Gether, De har - endog meget stærkt - misbrugt min Tillid, og det havde jeg mindst af alt ventet af Dem. (henimod Døren) De, som elsker Deres Søn, saa højt - forstår De da ikke, hvor Dora skellig De gør ham hans Stilling. Hvis De vide har ikke Spor af Grund til at føle Dem fornærmet, Der skulde hellere blive og høre, hvorfor jeg har gjort det. -

Wieth Müller

Farvel! - Best De at sige sig herop, men kun fordi jeg selv vilde have (ud) at til Dem: Blandt Dem ikke i denne Sag. Her gør min Søn, hvad jeg 6te Scene. saa meget har jeg Ret til at forlange af ham. Hvad Dora allige fortager sig - bevarer, det kan jeg Naakja - isaa gaa De kun Ja, (til Fru Müller) men De skal blive og høre paa mig - - (varmt) Jeg har jo udelukkende

gjort det for Deres Søns Skyld? -

Og saa siger De Fru Müller sker Deres Søn?

Ja - det kan jeg næsten tænke. (pludselig) Han har
naaske ovenikøbet bedt Dem om det?

(Fru Müller gaar henimod Dora's Dør)

Nej.

Det er denne Fru Müller

Naa - dog ikke. Fru Müller

Tak - Dora (varmt)

Nej - det er min Skyld altsammen. - Jeg haabede og
troede, at naar De jog Professor Wieth blot traf hinanden og en
fik talt sammen, saa kunde De ikke andet - for Deres Søns
Skyld maatte De komme til en Forstaaelse -

Fru Müller

Hvorfor ikke for Professor Wieths Skyld? (oprant op
og ned ad Gulvet)

Dora

Fru Müller, De, som elsker Deres Søn saa højt - De
forstaar De da ikke, hvor vanskelig De gør ham hans Stilling.
Hvis De virkelig forhindrer ham i at opføre den Opera - saa
gør De ham jo umulig - er, gamle voksne Hænecker! Hvad har
de deres Forstand til! Fru Müller

Det lykkedes Dem at faa mig herop, men kun fordi
jeg selv vilde have sagt til Dem: Bland Dem ikke i denne Sag.
Her gør min Søn, hvad jeg ønsker - saa meget har jeg Ret til
at forlange af ham. Hvad han tellers foretager sig - bevares,
det kan jeg ikke hindre ham i. - Ja, nu ved De det altsaa. -

Dora

Og saa siger De, at De elsker Deres Søn!

Fru Müller

Key - jeg siger ikke at jeg
~~Ja - med Deres Tilladelse. Farvel.~~ *Allehænde. -*

(Fru Müller gaar henimod en gal Dør)

Farene.

Dora (uden Venlighed)

Det er denne Vej -

Fru Müller

Tak -

Dora

Nu skal jeg - (Hun følger hende ud, men lader Døren staa aaben bag sig, saa man hører, de intet siger.)

7. Scene.

Dora (kommer tilbage. Gaar oprørt op og ned ad Gulvet)

De skulde have Prygl! Gud i Himlen, hvor de skulde have Prygl! (Hun samler Aviserne sammen i en Bunke og knalder dem paa Plads)

Voksne Mennesker, gamle voksne Mennesker! Hvad har de deres Forstand til!

(En Bunke Noder faar samme Omgang som Aviserne)

Hun er haabløs - fuldkommen haabløs! (Kaster sig paa en Divan) At saadanne Mennesker faar Lov til at leve! - (Hvæser videre: Prygl - Forstand - haabløs -. Saa op igen af Divanen og hen at ringe)

Pigen (ind)

Nej! (rækker hende Dora kort) Det er en Herre! Og jeg har sagt, Er min Søster ikke kommet hjem?

Pigen (med kortet)

Nej - Frøkenen er ikke kommet endnu! - (Sender hende kort med en Dora (nærmest for sig selv) - Naturligvis - (Hvad skal hun ogsaa gaa for? Har man endelig Brug for et Menneske - saa er det der aldrig - aldrig!

Og saadan som Pigen glædet mig - Og saa nu - Hvordan er det ikke noget, jeg kan -

Dora

De: (Hans og G. Stens. og Karl og Sidsa og Hans) (Hans Müller kommer sauk Pigen væk ind - og de er begge to lige bavske - og lige forelskede)

Dora (maa smile)

Nej - Nej! De er en Engel, Karoline - det ved Gud De er - men dét kan De alligevel ikke - (lytter) men ringede det ikke - Goddag!

Pigen (man hører svagt det ringer)

Jo - det ringer - (De staar ved hinanden i Haanden) Men hvor kunde De ringe, Dora og ikke maatte komme før? -

Gudskelov! Skynd Dem - skynd Dem og luk op - Een maa jeg have at rive Hovedet af - ellers dør jeg - skynd Dem! var optaget - og saa kommer Pigen (skynder sig smilende ud og lige saa smilende ind igen).

Kommer jeg for Dora! Jeg har ikke vidst, hvor jeg skulde gaa Er det min Søster? - (Læste fire Timer.

Pigen

Nej! (rækker hende et Kort) Det er en Herre! Og jeg har sagt, at Frøkenen er hjemme.

Nej. Dora (med Kortet)

Allerede! Men du godeste Gud! Hvad er da Klokken?
(Sender hende bort med en Haandbevægelse) Ja! - Ja! - Naturligvis - (Og Dora gaar som alle Kvinder et Øjeblik forvildet rundt og pynter og glatter paa sig) - -

Og saadan som jeg havde glædet mig - Og saa nu -
Hvordan ser jeg ud - - -

Hans

Tak. (Han sætter sig på Stolen ved Siden af Divanen.)

(Hans Müller kommer smuk og bevæget ind - og de er begge to lige bevægede og lige forelskede)

Til Lykke! Hans

Goddag! Hans

Til Lykke? Dora

Goddag! Dora (Rører paa Aviserne)

Ja, med den der Hans kan man da kalde Presse!

Ja - her er jeg! (De staar med hinanden i Haanden)

Men hvor kunde De ringe, at jeg ikke maatte komme før? -

Dora

Fordit! (hun faar sin Haand til sig) - fordi jeg var optaget - og saa kommer De endda ven hel Time for tidlig.

Hans

Kommer jeg for tidlig! Jeg har ikke vidst, hvor jeg skulde gøre af mig selv de sidste fire Timer.

Dora

Har De ikke? - mig - der - (Han peger paa Divanen)

Hans

Nej. -

Dora

Men nu er De her jo: setter sig

Hans (ligesom ser sig rundt)

Ja, nu er jeg her - endelig - -

De ved det jo. Dora

Værsgo' - Dora (siger ikke noget)

Hans

Tak. (Han sætter sig i en Stol ved Siden af Divanen.

- Ser paa hende, men siger ingen Ting)

Dora

Til Lykke! Hans

Nej. - Hans

Til Lykke? Dora

Ja. - Hvorfor Dora (peger paa Aviserne)

Ja, med dem der! Det kan man da kalde Presse! de

Hans

Ja! - Hvorfor - tager du ikke noget hellere - og -
og kysser mig Dora (peger paa Halsen og Halsen)

Er det - det hele - ?

(Lille bitte Pause)

Hans

Vil De ikke sætte Dem - dér - (Han peger paa Divanen
ved Siden af sig)

Dora (skriger)

Skal jeg sætte mig - der - ikke - Det bliver Dora, der maa rive Hans løs)

Ja. - Dora

Ja - ja - men Dora vil alligevel godt leve lidt endnu!

Ja ja - da. - (Hun sætter sig)

(Pause) (Hun sætter sig)

Du sagde - jeg Hans te kysse dig -

Ja De ved det jo. Dora (siger ikke noget)

Ja - det maa du Dora (siger ikke noget) Hans sig) Ja - men ikke nu - Hans ligestrøkt -

Ja De ved det jo - Hans - Hvorfor skal jeg saa sige det - ?

Nej - nej - (Hans (uden megen Stemme)

Hans) Og Nej ved det jo heller ikke alt sammen -

Hans

Nej. - jeg det ikke?

Dora

Ja. - Hvorfor sige det -

Hans (ser uforstaaende paa hende)

Nej ikke? Dora

Ja! Hvorfor - tager du ikke meget hellere - og - og kysser mig - kommer jo til dig Hans paa Svader og Vedder -

Hans

Dora? - en anden?

Dora

Ja? er min Moder.

Hans (skriger)

Dora? (og kysser hende - og ikke een gang. - Det bliver Dora, der maa rive sig løs)

Dora

Ja - ja - men jeg vil alligevel godt leve lidt endnu!

Hans (forsøger at samle sig)

Du sagde - jeg maatte kysse dig -

Du maa hjælpe Dora - Jeg tror os dig, du kan alt, hvad du vil! Ja - det maa du ogsaa godt - (da han igen nærmer sig) Ja - men ikke nu - ikke ligestraks -

Ja - det skal Hans ove for!

Nej - nej - (Han sætter sig igen, tager hendes Haand) Og du ved det jo heller ikke? alt sammen -

Dora

Ved jeg det ikke?

Hans

Nej - er ikke - hvad det betyder for mig -

Dora (lidt efter)

Mon ikke? det er nok bedst, jeg meget hellere gaar

til Bekendelse med det Hans -

Jeg kommer jo til dig bundet paa Hænder og Fødder -

Gaar til Bekendelse Dora -

Er der - en anden?

Ja - for ved du Hans hvorfor du ikke maatte komme før?

Der er min Moder.

Dora

Naaja - men hende kysser du vist ikke - som du
kysser mig, vel? Hans

Moder: - Har nok Hans været her! - og vilde sig til at

Dora: - (vil kysse hende igen)

Ja - og ikke nok Dora (skubber ham blidt fra sig)
Professor: - men saager det heller ikke noget. - - Hvad si-
ger du til det - Hans

Du maa hjælpe mig. - Jeg tror om dig, du kan alt,
hvad du vil. du Moder træffe - ham - heroppe! - Hvorfor -
hvorfor gjorde du det? Dora

Ja - det skal jeg love for!
Ja - for din Skyld - Hans (da han ikke siger no-
get) Og det vil du ikke, vinde Moder? - kunde.

Dora

Hvinder din Moder? -

Hans

Du aner ikke - hvad det betyder for mig - saadan
noget som, at jeg helst Dora (lidt efter) lv.

Ne - e - det er nok (bedst, jeg meget hellere gaar
til Bekendelse med det sammet - om mig -

Hans

J Gaar til Bekendelse - hun ogsaa - -

Dora

Ja du for ved du, hvorfor du ikke maatte komme før?

Hans

Nej - Det kan jeg godt. Han sagde - at hvad du el-

lære forstog dig - det kan Dora hun ikke hindre dig i.

Fordi - din Moder var her -

Hans

Moder? - Har Moder været her? at hjælpe mig alligevel.
- Jeg ved ikke, hvordan Dora har det med deres Moder - men
jeg skylder ja - og ikke nok med det - jeg lod din Moder træffe
Professor Wieth - heroppe - uden at hun anede det. - Hvad si-
ger du til det -

Dora

Svigte hende! - Hans

Lod du Moder træffe - ham - heroppe? - Hvorfor -
hvorfor gjorde du det? heller ikke saadan - Men du kan jo
ikke vide, hvad hun har Dora for en Moder - altid - saa læn-
ge jeg kan. For din Skyld - og Operasen? - (da han ikke siger no-
get) Og det gik saa galt, som det bare kunde.

Jo - og det siger Hans

Hvad sagde Moder?

Og saa dengang Dora spillede paa Café - for min Skyld
- hvordan Hvad hun sagde? - Ja - hun sagde nærmest saadan
noget som, at jeg helst maatte passe mig selv.

Har din Moder Hans (staar og sunder sig paa det)

Sagde hun ikke noget - om mig -

Vidste du ikke Dora -

Jo - o - . Det gjorde hun ogsaa - -

Nej - Hans

Vil du ikke sige det?

Jo - det var de Dora; jeg studerede i Udlandet - saa
spillede Moder. Det kan jeg godt. - Hun sagde - at hvad du el-

lers foretog dig - det kunde hun ikke hindre dig i.

(Pause) klapper han stille paa Haanden)

Nej - det videt Hans ikke. - Men jeg har da heller ikke i Sindet vil du ikke prøve paa at hjælpe mig alligevel. Dora - vil du ikke prøve paa at hjælpe mig alligevel. - Jeg ved ikke, hvordan andre har det med deres Mødre - men jeg skylder Moder saa meget, at jeg - ligesom - ikke kan svigte hende. Nej - men naar vi nu gifter os -

Dora

Svigte hende? -

Hans

Nej - det er heller ikke saadan - Men du kan jo ikke vide, hvad hun har været for en Moder - altid - saa længe jeg kan huske - hvem siger, at vi skal gifte os -

Dora

Jo - er siger at vi skal gifte os! -

Hans

Og saa dengang hun spillede paa Café - for min Skyld - hvordan faar man nogensinde takket - for saadan noget -

Dora

Har din Moder spillet paa Café - ?

Hans

Vidste du ikke det - Mennesker - at vi to holder af

Dora

Nej -

Hans

Jo - det var dengang jeg studerede i Udlandet - saa spillede Moder paa Café om Aftenen - foruden alle Timerne -

Dagen igennem -

Hans

Vedkommer Dora (klapper ham stille paa Haanden)

du og jeg Nej - det vidste jeg ikke. - Men jeg har da heller ikke i Sinde at tage noget fra din Moder - vel? - Fordi jeg ogsaa holder af dig - hvad skal det kunne gøre hende.

Hans (ude af sig selv)

Nej - men naar vi nu gifter os - Jeg spurgte dig ikke om, hvad der havde Dora men fra nu af - fra i Dag -

Naar vi gifter os - Dora (lige saa heftig)

Og jeg spurgte Hans heller ikke dig -

Ja - Hans (er lidt usikker)

Nej. For jeg har aldrig Dora (smilende) før - og saa betyder

det heller ingenting - Ja - men - hvem siger, at vi skal gifte os -

Hans (lige saa stærkt)

Hvem der siger at vi skal gifte os. - - Hvad mener

Dora (ladt smile) Ja - hvem siger det.

Du har elsket Dora Hans Hvad mener du -

dig sige Hvad jeg mener - jeg være een - som de andre - een af dem, Du har elsket - Hans

Ja - hvad mener du -

Du spurgte Dora (ømt ind til ham) og jeg svarer

dig: Ja. Vedkommer det andre Mennesker - at vi to holder af hinanden - Hans (hånd i den ene hånd og i den anden)

Og saa vedkommer Hans (faar hende fra sig)

Vedkommer andre Mennesker - Dora (og jeg som bildte mig i Dora at du og min Moder -

Ja -

Hans

Vedkommer andre - Vedkommer andre Mennesker - at
du og jeg - hvad er det -- hvad er det - du byder mig -

Dora

Byder dig - ~~da var det bare~~

ved, hvad det koster den, Hans (ude af sig selv)

- imod ham ~~Ja - hvad er det - du byder mig --~~ Jeg spurgte dig
ikke om, hvad der havde været, men fra nu af - fra i Dag -

egget Barn ~~og du vil se~~ Dora (lige saa høftig)

Øg jeg spurgte heller ikke dig -

Jeg har altid Hans

Nej. For jeg har aldrig elsket før - og saa betyder
det heller ingenting - men du -

~~men den Froskab har jeg~~ Dora (lige saa stærkt)

Ja - det er rigtigt - jeg har elsket før -

Hans

Du har elsket før - du har elsket før! Bare høre
dig sige det! Og nu skulde jeg være een - som de andre - een
af dem, Du har elsket -

Dora

Du spurgte mig, om jeg holdt af dig - og jeg svarer
dig: Ja, jeg holder af dig. - ~~Er det maaske ikke det vigtigste.~~

hvad u der saa nu at sige.

Hans

Og saa vedkommer det ingen. Du er troløs
~~dig at saa nu -- du se hvoris - hvoris Jean Fuhmann -~~
~~troløs paa Forhaend. Du kan ikke engang tænke dig at være tro~~

- og jeg som bildte mig ind, at du og min Moder -

Dorasa.

Jeg ved ikke af, at din Moder nogensinde har været gift) - (noget blødt)

Det var altsaa Hans jeg tænkte -

Nej - for da var det ham, der var troløs - og jeg ved, hvad det koster dem, det gaar ud over. Men Moder var tro - imod ham og imod mig, og det vedkom andre. Hun skjulte ikke noget, - men du - hvem vilde du være tro ikke engang dit eget Barn - men du vilde jo ikke høre, *Ingen - Maanedel komte til*

Dora

Jeg har altid været tro imod mig selv. - men ved du, hvad han er! - Modbydeli Hans skyelig, værre end du, værre end hele Luth. Tro imod dig selv! Tro imod dig selv. - Ja Tak - en men den Troskab har jeg ingen, Brug for - igen -

(Han gaar hen imod Døren)

Hans - Hvor kommer du hen for?
Dora

Hans -

Dora (Hans svarer, jaarer med Hovedet)

paa Flyvelst

Hans

Jeg vil ikke se dig for mine Øjne - a ikke kommer -

Dorasa

Gaa ikke - hør dog, hvad jeg siger.

Hans (Dorasa svarer)

Nej - jeg vil hverken høre eller se dig! (i Døren løber han paa Helga) Farvel. *Ja*

(ud) *Jeg*

9. Scene.

~~Helga?~~ - Helga (staar og ser fra Døren) til

Dora) - (noget efter)

Det var altsaa, som jeg tænkte -

Ja - for han skal komme, han skal komme
Dora (ude af sig selv - nær ved at
(puden Næse for sin ledvante Bedstemand) Han skal komme
græde)

Han er gal - han er gal - han er spilgal -

Helga

Men du vilde jo ikke høre, hvad jeg sagde - -

Dora

Hvad du sagde. - Hvad sagde du? - Nej - men ved du, hvad han er! - Modbydelig, afskyelig, værre end du, værre end hele Luthers ~~lille~~ Katekismus - (mellem Graad og Vrede) men han kommer igen - du skal se, han kommer igen -

Helga

~~Nej!~~ - *Hvad græder du saa for?*

Dora (~~lidt~~ efter, jamrer med Hovedet
paa Flyglet)

nu
Men hvis han ikke kommer - hvis han ikke kommer -

Helga

Ja - hvad saa?

Dora (~~seesig~~)

Saa henter du ham - Ja, saa henter du ham -

Helga

~~Gør jeg. Hvorfor skulde jeg det -~~

Jeg?

Mi Dora

~~Hvorfor? - (med sin sædvanlige Besluttsomhed) Det skal jeg sige dig, naar du kommer med ham. - Stig fra fereste~~

~~Akt. Døren ind til det bagerste Værelse er lukket. - Det kan
netop hør op, sladder Kanna foran Klaveret med Høndernes Sky-
del. Hun er lige end i s p p e. er r. har sig selv op.~~

Ja - for han skal komme, han skal komme
(puden Nede for sin sædvanlige Besluttsomhed) Han skal komme

~~Fru Müller~~

~~Vi har begge to været trætte i Dag - men De skal se,
næste Gang - saa bliver det nok helt godt!~~

~~Kanna (idet hun rejser sig)~~

~~Tror De? - Kanna~~

~~Fru Müller~~

~~Ja, det gør det ganske sikkert.~~

~~Kanna (lyder efter)~~

~~Jeg skal gøre mig saa nogen Umage, jeg kan.~~

~~(Kanna giver sig til at rulle sine Noder sammen. Ingen siger
noget. Man kan se paa Fru Müller, at hun helst vil være alene.
Hun gaar op og ned ad Gulvet.)~~

~~Kanna~~

~~Er - Deres Sønn - ikke hjemme? - Kanna~~

~~Fru Müller~~

~~Nej. - - Kanna~~

~~Kanna (lidt efter)~~

~~Er han - paa Teatret - hver Dag nu?~~

~~Fru Müller~~

~~Ja. Det er han vist.~~

3die Akt.

Foregaar Dagen efter. Fru Müllers Stue fra første Akt. Døren ind til det bageste Værelse er lukket. - Idet Tæppet gaar op, sidder Kamma foran Klaveret med Hænderne i Skødet. Timen er lige endt. Fru Müller rejser sig træt op.

Fru Müller

Vi har begge to været trætte i Dag - men De skal se, næste Gang - saa bliver det nok helt godt -

Kamma (idet hun rejser sig)

Tror De? -

Fru Müller

Ja, det gør det ganske sikkert.

Kamma Jeg skal gøre mig saa megen Umage, jeg kan.

(Kamma giver sig til at rulle sine Noder sammen. Ingen siger noget. Man kan se paa Fru Müller, at hun helst vil være alene. Hun gaar op og ned ad Gulvet.)

Kamma

Er - Deres Søn - ikke hjemme?

Fru Müller

Nej. - -

Kamma (lidt efter)

Er han - paa Teatret - hver Dag nu?

Fru Müller

Ja. Det er han vist.

(Pause)

Nej, det nyttes Kamma (færdig med sine Noder) havde
jo ikke vil De hilse ham - mange Gange.

Fru Müller

Jaa - det skal jeg, naar jeg ikke kan slippe.

Kamma (tøvende og skuffet) lig)

Farvel! - gaden er lige akkurat trukket, hvis som
den ska' trække - - Fru Müller (tager sig sammen)

De skal ikke være ked af det. Det er mig, der har væ-
ret uoplagt i Dag. Næste Gang skal vi have det hyggeligt sammen
igen. Det lover jeg Dem.

Kamma (taknemlig)

Tak.

Fru Müller (klapper hende paa Kinden)

Farvel, lille Kamma! - Og Tak, fordi De altid er saa
sød og god.

Lisbeth

Nej. - Kamma

Farvel! (henne i Døren) Jeg skal nok hjælpe mig selv.

Lisbeth

(ud)

Maa jeg spør 2. Scene.

Fru Müller (gaar et Øjeblik hvileløs
omkring. Saa kommer Husets gamle Pige Lisbeth ind med en Bakke)

Lisbeth

Jeg hørte, Fruen var færdig med Timen, og saa tænkte
jeg, nu skal vi have os en rigtig god Koppe Kaffe.

Fru Müller (viser den bort)

Nej Tak, Lisbeth - jeg kan ikke -

Lisbeth

Nej, det nytter ikke, De skal drikke den. De havde jo ikke rørt en Mundfuld Mad til Frokost. Fruen hvad - jeg har gaaet derude og været Fru Müller Hovedet og spejleret paa - er det saa kom da med den, naar jeg ikke kan slippe.

Lisbeth (sætter den fra sig)

Værsgo' - nøgden er lige akkurat trukken, hva' som den ska' trække - - Lisbeth (sætter den fra sig)

Regensket. - Sa Fru Müller og hørt, man siger om Kunstnere og at Tak, Lisbeth? - (Hun begynder at drikke. Lisbeth bliver staaende ved Siden af) saadan som andre ordentlige Mennesker. - For nu er Klokken Lisbeth ka' det vel ikke være for tidlig, at Kringlen? - kommer af Bordet - og da jeg gik i Seng i Gaar Aftes - saa var Fru Müller foris ikke engang kommen hjem til Maa jeg ikke være fri? - ga' har vi da været fri for længe her i Huset. Lisbeth

Nej. - Fru Müller

Maa jeg (Fru Müller spiser. - Pause) vil spise -

Lisbeth

Maa jeg spørre, skal nu osse vores Hans til at blive tosset. til færdig Gaar og vente i Timevis med Maden -

(Man hører en Fru Müller (ryster kun paa Hovedet)

Lisbeth

Jeg plejer ikke van at tage det bedste selv - men nu har jeg spist Ragouten - at Fruen ved det. -

Saa ja - det vil Fru Müller te heller for tidlig, hvis

at som man vil at drikke op igen, vil vi har at være os

Lisbeth

Ja, mange Tak - Den var da for Resten heller ikke værd - at æde. - Opvarmet tre Gange. - Ved Fruen hvad - jeg har gaaet derude og været saa gal i Hovedet og spekeleret paa - er det det, man kalder at blive degeneret?

Fru Müller

Hvad for noget?

Lisbeth Døren

Degeneret. - Saadan har jeg hørt, man siger om Kunstnere og andre fine Folk - er det maaske at la' vær' og komme hjem til Middag og Frokost, saadan som andre ordentlige Mennesker. - For nu er Klokken 2 - saa ka' det vel ikke være for tidlig, at Frokosten kommer af Bordet - og da jeg gik i Seng i Gaar Aftes - saa var vores Hr. Kalorius ikke engang kommen hjem til Middag endnu. - Den Slags har vi da været fri for før her i Huset.

Fru Müller

Maa han ikke selv bestemme, hvor han vil spise -

Lisbeth

Han kan sige til - kan han - det har han ikke været for fin til før. - Gaa her og vente i Timevis med Maden - (Man hører Entrédøren smække)

Fru Müller

Der er han, Lisbeth -

Lisbeth

Naa ja - det var da sgu' te heller for tidlig, hvis at som man skal til at lække op igen. - hvad vi har et rette os

efter - Fruen og mig. - (Fru Müller

Han har naturligvis spist ude -

Lisbeth

Spist ude? Naar Maden staar og venter paa Bordet
hjemme? Hvad kalder Fruen det?

Fru Müller

Havde du blot 3die Scene. blive borte uden at sige
et Ord - baade i Gaar og i Hans (i Døren)

God Dag. Hans (i Døren)

Det skal ikke ske Fru Müller det lover jeg dig -

God Dag. Fru Müller (trækker paa Skulderen)

(Hans har sendt Lisbeth et Nik. Hun nikker muggent igen og
bliver staaende) nu noget at tage saa højtideligt

(Pause) (saa Graad i Halsen)

Næj - det er ogsaa Fru Müller mig - men jeg kan ikke
gøre for det. Lisbeth vil vist gerne vide, om du har spist!

Ja, jeg har. Hans

Ja, jeg har. Jeg skal ikke have noget. Gulvet. Hun
sidder og ser paa ham) Lisbeth

Det var heldigt - for her (er tagen af Bordet, -
men jeg vilde ogsaa gerne vide - om Hans heller ingen Mid-
dagsmad skal have i Dag - Hans)

Naj. Hans

Jo - mange Tak. Fru Müller

Skulde du ikke Lisbeth

Saa er Maden ogsaa paa Bordet Kl. 6 - som den plejer
van - men vi kan godt li' at vide, hvad vi har at rette os

efter - Fruen og mig. - (ud) Müller

Men du har ikke været der! noget og eller andet

Stad - eller også 4de Scene. (til hende) Jeg saa dig

nej - men jeg Hans ogsaa i Sinde at sige dig, hvor
jeg har Undskyld, Moder -

nej! - Spurgte han Fru Müller du var blevet til

Havde du blot ringet - men blive borte uden at sige
et Ord - baade i Gaar og i Dag.

Jeg har været Hans Vilh. Jespersen -

Det skal ikke ske oftere, det lover jeg dig -

Hos Jespersen: Fru Müller (trækker paa Skulderen)

og hende - Hans

Er det nu noget, at tage saa højtideligt og stædt
dig var ubesat - eller Fru Müller (med Graad i Halsen) t. Vi
har teleg Nej - det er ogsaa dumt af mig - men jeg kan ikke
gøre for det. Ja - ikke Fru Müller Skyld, du vil vel

Faar du Svar! (Pause) er er noget!

Hans (gaar op og ned ad Gulvet. Hun
sidder og ser paa ham) kan ikke holde ud at være her hjemme, og

jeg vil ikke være her - Fru Müller (tager sig sammen)

Har du været paa Teatret hele Formiddagen?

Vil du ikke vs Hans -

Nej. og for Hans det er ikke

nej! - og du vs Fru Müller gør du ikke -? vil du

for Skulde du ikke til Prøve -? vil du

for Kajser jeg vs Hans vil du og sig -? du vs

Jo - og Hans vil du vs? du vs?

Fru Müller

Men du har ikke været der! - noget at sige andet
Sted - eller ogsaa bliver Hans (hen til hende) lige saa gerne
rejse i Danvej - men jeg har ogsaa i Sinde at sige dig, hvor
jeg har været - Fru Müller

Rejse! - Spurgte han dig Fru Müller da var blevet jeg

Det spørger jeg dig jo ikke om -

Ja - men det er Hans ikke - for jeg vil høre

Jeg har været hos Wilh. Jespersen -

Fru Müller

Hos Jespersen? Hvad skulde du der - ?

om hende -

Hans

Jeg vilde vide, om Dirigentposten i Stuttgart sta-
dig var ubesat - eller om der var noget andet i Udlandet. Vi
har telegraferet, og i Løbet af Dagen faar jeg Svar.

Er det da ikke Fru Müller Skuld, du vil rejse

Faar du Svar! - Om der er noget!

Ja - men spørg Hans (fortvivlet) Farer du ikke

alligevel Moder! Jeg kan ikke holde ud at være her hjemme, og
jeg vil ikke være her - Fru Müller

Men det er alts Moderen ender Skuld -

Vil du ikke være her -

Ja - og for Hans (Hans) er ikke det at

Nej - og du rejser med - gør du ikke - ?

Det heller ikke bedre Fru Müller måske, vi begynder slip-

per for Rejser jeg med! vi borte dig og sig - havde ved-

kommer vi ingen - og ikke nogen Sjæl vedkommer os - Hvad har

vi to her hjemme at gøre Hans

Ja - for naturligvis er der noget et eller andet
Sted - eller ogsaa bliver der noget - vi kan lige saa gerne
rejse i Dag - som i Morgen!

Jeg siger dig J Fru Müller

Rejse! - Spurgte han dig ikke - om du var blevet gal -
Ja - sa du ikke Hans vers her, at du vil opgive Stil-
ling og Jo - men det nytter ikke - for jeg vil herfra.
men mig - tænker du på (Lille Pause) mig -

Fru Müller

Hans - er det Dora Gether? - Er det det, jeg sagde
om hende -

Fru Müller

Du har ikke set Hans mig! Og saa kommer du her -
2 Dage eft Nej - vi endelig har næst, hvad vi har stridt for,
saa lange vi har levet, Fru Müller, at jeg skal opgive det
altsammen Er det da ikke for hendes Skyld, du vil rejse?
for det er for hendes Skyld Hans

Jo - men spørg mig ikke. - Jeg svarer dig ikke
alligevel - havde jeg ikke rejst i Konkurrence, saa havde du
uden Betænkning opgivet Fru Müller rejst med mig - overhen det
skulde var Men det er altsaa for hendes Skyld -

Hans Müller

Ja - og for din og min. Herhjemme er ikke til at
være, for os to. - Vi har aldrig haft det godt - og vi faar
det heller ikke bedre nu. Tror du maaske, vi nogensinde slip-
per for ham? Men derude er vi bare dig og mig - derude ved-
kommer vi ingen - og ikke nogen Sjel vedkommer os. - Hvad har

vi to her hjemme at gøre Fru Müller

Ja - men her Fru Müller her hører vi til nu -

Men det er for hendes Skyld.

Nej, vi gør ikke Hans det mindste ikke jeg!

Jeg siger dig jo - Müller

Herregud Hans Fru Müller slet ikke sige mig, hvad der er sket Ja - - ja du ikke vil være her, at du vil opgive Stilling og Hjem - ropgive, hvad det skal være - for hendes Skyld - men mig - tænker du da slet ikke på mig!

Hans

Jeg har ingen andre end dig, Moder - -

Fru Müller

Du har ikke andre end mig! Og saa kommer du her - - 2 Dage efter, at vi endelig har naaet, hvad vi har stridt for, saa længe vi har levet, og forlanger, at jeg skal opgive det altsammen - forlade alt, hvad jeg har - for hendes Skyld - for det er for hendes Skyld - Müller

Og det har Hans (hæftig) allerede om en Maaned, saa ved du Havde jeg ikke sejt rej i Konkurrencen, saa havde du uden Betænkning opgivet alt og var rejst med mig hvorhen det skulde være -

Fru Müller

Ja - men du sejt rejde - og det du, nu forlanger - er hensynsløst og bundegoistisk. - - - - -

Hans Müller

Er det saa hensynsløst? Er det saa meget, jeg forlanger - ! Det vigtigste er jo dog, at vi to har hinanden.

Fru Müller

Ja - men her hjemme, for her hører vi til nu -

Hans Müller

Nej, vi gør ikke - i det mindste ikke jeg: Jeg har forstaaet det alt sammen, Fru Müller du bliver, eller du rejser, saa Herregud Hans - kan du da slet ikke sige mig, hvad der er sket - jeg maa dog i det mindste vide Besked. Jeg ved jo, at naar der er gaaet nogen Tid, saa vil du angre det. - Du vil fortryde det hele Resten af dit Liv. Ikke høre, hvad jeg siger. -

Hans

Fik Tiden dig til at angre noget? -

Du har kun mig, Fru Müller

Jeg havde dig, Hans - men Mænd plejer at elske anderledes. - Det hænder - det gaar over -

Hans

Det ved jeg ikke noget om - (i Døren)

Fru Müller

Om et Aar - aah Gud - maaske allerede om en Maaned, saa ved du det - og saa skulde jeg være med til at hjælpe dig til noget saa vanvittigt. Nej - jeg bliver her, og det gør du med. - Det er min Sø, De vil tale med.

Hans (nikker)

Jeg rejser - og det saa hurtigt, jeg kan - men saa lad mig rejse alene - det er maaske ogsaa det bedste.

Fru Müller (edent)

Er det - det bedste - ?

Hans

Jeg kan jo ikke tvinge dig - vel?

Fru Müller

Nej - det kan du jo ikke. (fortvivlet) Og jeg har forstaaet det alt sammen, hvad enten du bliver, eller du rejser, saa har jeg mistet dig. - Det bliver aldrig mere, som det har været -

Hans

Jeg har kun dig, men du vil jo ikke høre, hvad jeg siger. - Nej - og jeg kommer heller ikke i Bergen. - Jeg har overhovedet ikke mere.

Fru Müller

Du har kun mig? -

Du spilder mig ikke mere en Tanke?

5te Scene.

Dora (staar i Døren)

Ja undskyld - men Deres rare Pige sagde, at jeg godt kunde gaa lige ind. (ser paa Hans) Hr. Müller var herinde.

Fru Müller

Det er min Søn, De vil tale med.

Dora (nikker)

Fru Müller

Jeg kunde næsten tænke det.

Dora (beskedent)

Undskyld, Fru Müller!

Fru Müller

Bevares! (hun gaar)

6te Scene.

Hans (ubehersket)

Hvad vil De - hvorfor kommer De her?

Dora (lavmælt)

Du - du kom ikke til Prøven i Dag.

Hans

Nej - og jeg kommer heller ikke i Morgen. - Jeg kommer overhovedet ikke mere - for jeg tager min Afsked og rejser

Dora

Rejser! - Rejser du - ?

Hans

Jeg slog det ud, du var gaaet. Jeg vilde se det paa Tryk. Ja - og jeg bilder mig ikke ind, at jeg efterlader noget Savn - men jeg vil ikke være der, hvor De er - og saa forstaar De maaske, at De skal gaa.

(Lille Pause)

Dora (nærmere hen til ham. Ser paa

ham, trygt stolende paa sit Bliks og sin Stemmes suveræne Kvindemagt)

Hans! Dora! (Han omfavner og kysser hende)

(Det gyser i ham, saadan som hun siger Hans - hun ser det og gentager endnu ommere)

Hans.

Hans (lukker sine Øjne)

Jo, jeg kunde - for jeg har ikke været Menneske - -

Jeg har været ude af mig Dora (endnu nærmere) Lov! Jeg saa
dig staa og frør du virkelig, at du kan rejse fra mig - tror du -
ikke - saa fik det gaa so Hans (svarer ikke) var det hele verd,
naar jeg ikke ejede og ha Dora dig - ingenting, ingen Verdens
ting! - Ma Maa jeg saa ikke nok faa mit Kys igen - inden du
rejser! - at jeg ser rødt - -

Hans (modstræbende)

Dora! ans - nej - da ikke nu - -

Dora (tager hans Haand)

Hvor kunde jeg vide, at du er mere gammeldags end
hele Bibelhistorien, - ja, for det er du jeg ikke, hvad jeg
ger - -

Hans (knuger hendes Hænder)

Dora (mellem Graad og Latter)

Jeg slog det op, da du var gaaet. Jeg vilde se det
paa Tryk. Jeg troede jo, der stod, at det var mig, der skulde
forlade Fader og Moder og Fa og Asener - men saa stod der, at
det er dig, ved Gud, Hans, der staar, det er dig - og saa
tvinger du mig til at komme her og sige, at jeg har forladt
det - jeg har forladt det altsammen, og jeg vil saa gerne
giftes med dig - meget hellere end gerne? Skal jeg det?

Hans

Dora! Dora! (Han omfavner og kysser hende)

Dora (lex)

Og saa vilde du rejse fra mig. - Nej Hans, - det
kunde du ikke. - Hans (knuger hende)

Jeg har ikke Hans (hæftig) ske - -

Jo, jeg kunde - for jeg har ikke været Menneske - -

jeg har været ude af mig selv af Raseri og Jalousi! Jeg saa mig staa og dirigere - og dig oppe paa Scenen - nej, jeg kunde ikke - saa fik det gaa som det vilde. - Hvad var det hele værd, naar jeg ikke ejede og havde dig - ingenting, ingen Verdens Ting! - Men det vil jeg sige dig, jeg er jaloux - jeg er saa jaloux! - at jeg ser rødt - -

Dora (kysser ham)

Nej Hans - nej - da ikke nu - der - vel!

Hans

Hvis du nogensinde smiler til en anden, hvis du bare saa meget som ser til en anden - saa ved jeg ikke, hvad jeg gør - -

Dora til hende -

Ogsaa naar jeg synger?

Hans

Ja - ogsaa naar du synger -

Heller ikke, at Dora vilde rejse -

Nej - hør nu - dit gale Menneske! (Rusker i ham)

Jeg skal vel ikke smile ned til dig, naar jeg staar og jubler til Kammersangeren, at jeg elsker ham. - Skal jeg det?

Saa saa vi nok Hans faa sagt om igen -

Ja - nej, jeg Hans (godfalden)

Ja - det saa vi Dora (ler)

Saa faar jeg min Afsked -

Og hvem skal se Hans (knuger hende)

Jeg har ikke noget højere Ønske - (saa hende)

Dora

Saa maa du ønske om igen - for jeg elsker dig - det
gør jeg - men synge maa jeg - nu mer end nogensinde -

Hans (tager haa om Halsen)

Bær over med mig - tag mig som jeg er - jeg vil ikke
være til uden dig -

Tænkte du?! Dora (kysser ham)

Uden mig - (smiler) og din Moder - vel!

Ja, hvad tror Hans egentlig, jeg har taget mig til
siden! Moder ja! Hende har jeg ogsaa været ved at tage Li-
vet af - Moder - Jeg har været ligesom heraf af jer to. -

Og da du saa ikke kom til Dora - saa vidste jeg, at du blev
det min TuHvad har du da sagt til hende - nej, dig var jeg ikke
videre bange for - Hans

Ingenting - Hans

Var du saa sikk Dora

Heller ikke, at du vilde rejse -

Jal - - Men din Hans!

Jo. - og det er Hans

Kom, saa gaar v Dora (muntert) til hende -

Saa maa vi nok se at faa sagt om igen -

Nej - nej, jeg Hans (modfalden)

Ja - det maa vi nok - -

Vil du helst se Dora

Og hvem skal saa sige det?

Ja. - det er Hans (ser bønfaldende paa hende)

Hvad saa vilst - saa - Dora

Jeg - hvad vil du da sige -

Hans (nikker)

Der er een ting Dora (tager ham om Halsen) men ellers!

Ja - det tænkte jeg nok -

Og hvad er det Hans

Tænkte du?! Dora (ser alvorligt og høfligt paa ham)

Nej Hans - det Dora til din Moder, jeg vil sige det -

og saa du Ja, - hvad tror du egentlig, jeg har taget mig til siden i Gaar? Jeg har ikke bestilt andet end at tænke paa dig

og - din Moder. - Jeg har været ligesom besat af jer to. -

Og da du saa ikke kom til Prøven - saa vidste jeg, at nu blev det min Tur - til at fri! Og dig Hans - nej, dig var jeg ikke

videre bange for - Dora

Ja! det er det Hans

Var du saa sikker? (knuger hende ind til sig)

Jeg elsker dig Dora (straalende)

Ja! - - Men din Moder!

Ja - og det gør Hans med - og saa saa - saa saa.

Kom, saa gaar vi begge to ind til hende -

Dora

Nej - nej, jeg vil helst selv.

(Dora bliver alene. Først Hans ser hun lykkelig og ser efter hende

- saa beg Vil du helst selv? (tæns sit Overtøj af)

Dora

Ja! - det kan jeg ikke holde ud - saa naar hun tænke,

hvad hun vil! - Saa - de Hans tede. - Hven der nu havde det
overstaae Men hvad vil du da sige - ikke - Hvorfor kommer hun
ikke - Aa Gud - der er hu Dora der er hun - -

Der er een Ting - jeg ved, jeg vil sige - men ellers!

Hans ent.

Og hvad er det Fru Müller (kommer ind, sætter sig i
en Stol og peger paa en Dora (ser alvorligt og kærligt paa ham)

Nej Hans - det er til din Moder, jeg vil sige det -
og gaa nu og hent hende, inden jeg ganske taber Modet - -
(kysser ham) Og sid saa derinde imens og slaa Kryds og Kors
og Stjerner - paa det, at det maa gaa mig godt -

Hans (gaar smilende henimod Døren)

Ja, det skal jeg - - (vender tilbage) Dora?

Dora Müller

Ja! det egentlig ikke ganske overflødig?

Hans (knuger hende ind til sig)

Jeg elsker dig! - og at gøre. Saa lidt mindre ked af
det - for De er jo ked a Dora Saaes Saa holder af mig.

Ja - og det gør jeg med - og gaa saa - gaa saa.

Vil De have, (Han gaar) al lyve?

Dora

Hai - sen sen 7. Scene. Ig der jo kom en, han holdt
(Dora bliver alene. Først staar hun lykkelig og ser efter ham
- saa begynder hun nervøst at tage sit Overtøj af)

Jo - naturligv Dora det vilde der vel! - Og De kan
jo ikke s. Nejs - det kan jeg ikke holde ud - saa faar hun tænke,
tænker paa sig selv -

hvad hun vil! - Saa - det lettede. - Hvem der nu havde det overstaaet! - - Hvorfor kommer hun ikke - Hvorfor kommer hun ikke - Aa Gud - der er hun - der er hun - -

Fru Müller

Ja - og nu er 8. Scene. -

og nu har De - og de Fru Müller (kommer ind, sætter sig i en Stol og peger paa enden til Dora, der ogsaa sætter sig)

og nu har De at tale Dora for det bliver -

Tak.

Fru Müller

Min Sønsagde, De vilde tale med mig - -

De siger - Dora

Ja - det vil jeg meget gerne -

Ja saa - Fru Müller

Er det egentlig ikke ganske overflødigt?

Fru Müller - Dora

Jeg vilde forsøge at gøre Dem lidt mindre ked af det - for De er jo ked af, at Deres Søn holder af mig.

Er det Dem ikk Fru Müller

Vil De have, at jeg skal lyve?

Saa sad jeg ikk Dora -

Nej-men teen Gang vilde der jo komme een, han holdt af - Havde De ikke tænkt Dem det?

Fru Müller

Jo - naturligvis - det vilde der vel! - Og De kan jo ikke synes andet - end at jeg bare er egoistisk - og kun tænker paa mig selv -

skab for min Frestid - og Dora skal De faa. - Og saa skal jeg
fortælle Dem Nej - for jeg ved godt - alt, hvad De har været
for ham. - vilde rejse - for det har han vist ikke sagt Dem -
vel? -

Fru Müller

Ja - og nu er det forbi. - Jeg har haft en Søn -
og nu har De ham - og det er der ikke noget at gøre ved.
Det jeg har haft - er forbi - og jeg synes ikke, vi to har
noget som helst at tale om - for det bliver jo ikke ander-
ledes. foreslog ham - at selv om vi holdt af hinanden - saa
behøvede vi jo ikke - at Dora os.

Jo, vi har - for det er ganske forkert - alt hvad
De siger - vilde De ikke gifte Dem med ham?

Fru Müller

Ja saa - vilde ikke - og de - ja, de Prygl, jeg
fik i den Anledning - den Dora (resolut) drig. - - Men jeg for-

tryder det ikke. Fru Müller - jeg har ikke noget højere Ønske, end
at De skulde komme til at holde af mig -

Prygl!

Fru Müller

Er det Dem ikke ganske ligegyldigt? -

Naa nej - men de Dora sagde - det han sagde!

Saa sad jeg ikke her. - Og hvad er det saa, De har
imod mig? Naar det kommer til Stykket, saa ved De jo ikke
noget om mig - vel? - Dora

Ja - det kan nu Fru Müller (svarer ikke) gav han sig
til at tale om Dem? Dora

De skal ikke tro, jeg har løjet for Deres Søn - det
kunde ikke falde mig ind - men Dem - skylder jeg først Regn-

skab for min Fremtid - og det skal De faa. - Og saa skal jeg
fortælle Dem noget, De ikke ved - jeg skal sige Dem, hvorfor
Deres Søn vilde rejse - for det har han vist ikke sagt Dem -
viste han - ikke sandt. - Med det kan De aldrig. - Jeg vidste
vel? -

ikke før i Gaar, hvor højt en Søn kan elske sin Moder. Naar

Fru Müller

han taler om Dem, saa er det - ja, for sig er det - som i

Nej -

katholsk Kirke. Der er slet ikke noget andet, det ligner. -

Dora

I hans Øjne er der ingen som De. -

Fordi jeg - ja, letsindigt - men ogsaa paa Grund af

Fru Müller

Dem - foreslog ham - at selv om vi holdt af hinanden - saa

saa - saa galt er det vel heller ikke -

behøvede vi jo ikke - at gifte os.

Dora (dybt alvorlig)

Fru Müller

Jo - det er saa galt. Man holder saa meget af Dem -

Vilde De ikke gifte Dem med ham?

at jeg har faaet et Ønske, jeg aldrig før har haft - og det

Dora

var mest derfor - jeg gerne vilde tale med Dem -

Nej - jeg vilde ikke - og de - ja, ~~og~~ de Prygl, jeg

Fru Müller

fik i den Anledning - dem glemmer jeg aldrig. - - Men jeg for-

Et Ønske - ?

tryder det ikke -

Dora

Fru Müller

Ja - jeg vil ogsaa have en Søn - een, der ligner

Prygl!

han - een, jeg heller aldrig kan miste. Men saa saa De hjælpe

Dora (smiler)

mig, at han kan blive ligesaaen - som han serinde - . Vil De

Naa nej - men det han sagde - det han sagde!

ikke nok?

Fru Müller

Fru Müller

Hvad sagde han da?

Men kære Barn -

Dora

Dora (indtrængende og ivrig)

Ja - det kan nu være det samme - men saa gav han sig

til at tale om Dem?

af sig.

at de kan hjælpe Dem at holde af mig!

Fru Müller

Om mig?

Dora

Ja - og De siger, at det er forbi for Dem? - Deres Søn elsker mig, ja, det gør han - men derfor kan jeg jo godt miste ham - ikke sandt. - Men det kan De aldrig. - Jeg vidste ikke før i Gaar, hvor højt en Søn kan elske sin Moder. Naar han taler om Dem, saa er det - ja, for mig er det - som i katholsk Kirke. Der er slet ikke noget andet, det ligner. - I hans Øjne er der ingen som De. -

Fru Müller

Naa - saa galt er det vel heller ikke -

Dora (dybt alvorlig)

Jo - det er saa galt. Han holder saa meget af Dem - at jeg har faaet et Ønske, jeg aldrig før har haft - og det var mest derfor - jeg gerne vilde tale med Dem -

Fru Müller

Et Ønske - ?

Dora

Ja - jeg vil ogsaa have en Søn - een, der ligner ham - een, jeg heller aldrig kan miste. Men saa maa De hjælpe mig, at han kan blive ligesaadan - som han derinde - . Vil De ikke nok?

Fru Müller

Men kære Barn -

Dora (indtrængende og ivrig)

Jo - sig, at De vil, - sig, at De ~~begynder~~ at holde af mig.

at De kan lække Dem at kende af mig!

Fru Müller

Jeg begynder i hvert Fald at forstaa - at min Søn
ikke kan lade være med at holde af Dem.

Dora

Dora Ja - men de!

Fru Müller (smiler) Saadan paa staende Fod?

Dora (pludselig) Fru Müller - har de aldrig holdt Hund?

Fru Müller Om jeg har holdt Hund?!

Dora Ja - for saa er det alluraat ligesaa. .

Fru Müller Ligesaa. .?!

Dora Ja - for naar man staa der og skal lide at
væge, saa var man ikke, ^{helst} bristen Kralp det
skal være af dem alle sammen. Men lige man
joist bestemte sig, saa er der ikke deiligere Hunde
helt i Verden - laad det saa ogsaa være den værdige
Köter, der tænkes kan - og saadan gaa det ogsaa
nok med Ligebrødet. (Indsmigende) Har de
joist sagt til Dem selv, at det skal være mig,
saa er jeg ogsaa den eneste, allersmukkeste af dem
alle sammen, der passer for Dem - det var jeg -
Fru Müller - jeg var det ganske bestemt.

Vil De oppe

Fru Müller (ser glad paa hende) *og rækker hende sin Haand.*

~~Ja - men~~ hvad skal vi stille op - hvis nu den Søn, De talte om, gaar hen og bliver et - ufornuftigt Pigebarn?

Sagde De da ik Dora (straalende) for en Søn -

blev
Det gør min Søn ikke! - Det falder ham ikke ind!

(falder hende om Halsen) Tak - Fru Müller - Tak -

Fru Müller (lidt efter)

han
Og nu skal De vel ind - til den meget forelskede Hans.

Hans - der var Dora ogsaa, der havde Talent!

Nej - ikke endnu - han maa vente lidt endnu - for der er en Ting til, der brænder mig paa Tungen - og nu tør uden jeg spørge.

Fru Müller

Hvad er saa det - jo godt kalde det - derfor var det heller ikke saa videre Dora af Dem - det, De gjorde i Gaar -

Dengang - dengang De spillede paa Café, for at Hans kunde studere - vidste Professor Wieth det? - det ikke før bagefter. - Men nu vide Fru Müller han har faaet mig til at

komme her Det ved jeg ikke - her til Dem og Hans - (*lyris*)
Hvor er den - hvor er Pa Dora ret?

Vilde De ikke have, at han maatte hjælpe Dem -

Hvad vil De nu Fru Müller

Jeg bad ham hjælpe sin Søn dengang -

Give ham det Dora - Naturligvis give ham det igen - og det: Bad De ham om det - og han gjorde det ikke - Jeg synger ikke en Tonne, ikke en Note i hans Opera. - - Hvor er den

- lad mig faa den -

Fru Müller

Ja - Fru Müller (henimod et Skab)

Her - her er den Dora (springer op)

Sagde De da ikke - hvad det var for en Søn -

Han skal faa den Fru Müller (smiler) faa den igen -

Det kan han jo -

(Fru Müller et Dora ved Partituret - da Hans kommer

ind) Vilde han ikke høre ham -

Fru Müller

Nej - der var saa mange, der havde Talent!

Jeg synes - I Dora

Og saa lod han Dem gaa - lod Dem slide Dem op - uden at røre en Haand - han har Ret - han har Ret - du skal aldrig i

Evhed dirigere hans Op Fru Müller

Ja - det kan De jo godt kalde det - derfor var det heller ikke saa videre klogt af Dem - det, De gjorde i Gaar -

Dora

Jeg vidste det jo ikke! Jeg vidste det ikke før bagefter. - Men han vidste det, og han har faaet mig til at komme her med hans Opera - her til Dem og Hans - (ivrig) Hvor er den - hvor er Partituret?

Fru Müller

Hvad vil De med det?

Dora

Give ham det igen. - Naturligvis give ham det igen - og det: "saa ingen Misforstaaelse skal blive mulig." - Jeg syn- ger ikke en Tone, ikke en Note i hans Opera. - - Hvor er den

- lad mig faa den -

Fru Müller (henimod et Skab)

Her - her er den -

Dora

Han skal faa den igen - han skal faa den igen -
det kan han dø paa -

(Fru Müller staar med Partituret - da Hans kommer ind)

9. Scene.

Hans (forsigtig)

Jeg synes - I var saa højroastede -

Dora

Din Moder har Ret - hun har Ret - du skal aldrig i
Evhæd dirigere hans Opera -

Hans

Er det - Operaen, I taler om?

Dora

Ja - og jeg synger ikke en Tone - ikke een - det
har jeg lovet din Moder - og han kan bare vente - han kan - -

Hans (og ser paa Dora)

Og - jeg? -

Dora

Du -

Hans

Ja - det - det bliver sig

Dora (hen om Halsen paa ham og kysser

ham) Dig har vi glemt. Vi har fuldstændig glemt dig.

10 Hans (ser hen paa sin Moder)

Og du? -

Lisbeth (rækker hende et Visitkort
i Haanden og siger med et Fru Müller (smiler til ham)

"Hvordan var det?" - "Hun er jo den eneste! Her er slet
ikke andre paa denne Jord?" - Vel? (strækker Haanden ud)

Hans (hen til hende)

Moder! (et er til Hans. (siger han det)

Fru Müller (sa det. Siger ikke et Ord.

Ja, min Dreng! Tag hende! Og se at blive lykkelige
- begge to. - (et Kortet)

Dora (staar med Partituret) (spakning)

"Jo Tak. Mange Tak. Men maa jeg ikke nok først bede
om Papir, Sejlgarn og en Bil - stor Bil! - For der er een til!

Det er Professor Fru Müller (ivrig)

Det skal du faa. - (leder efter Papir) Her! Her!

Vieth! Er det Dora

Og i Løbet af en halv Time har jeg været i Overgaden
neden Vandet og afleveret dette her - som det skal afleveres.
- Før faar jeg ikke Fred i min Sjæl.

Nej - laad mig - Hans mig -

I tager ganske Vejret fra mig. - Kunde ikke lidt
mindre gøre det - gaa - Laad være med at tage ind ham. -

Dora

"Nej - for han skal have det tydeligt - (ler) og saa
er det nok bedst - det bliver mig -

Nej - er han kommet for at tale med mig - saa skal
han ogsaa komme til at tale med mig - (til Moderen) Og du kan

10. Scene.

Lisbeth (kommer ind med et Visitkort i Haanden og siger med et Blik paa Fru Müller)

Nu skal man nok til at melde her i Huset. her lige

Fru Müller (strækker Haanden ud)

Lisbeth

Nej - det er til Hans. (giver ham det)

Hans (ser paa det. Siger ikke et Ord. Rækker Moderen det. Hun staar ogsaa uden at sige noget - efter at hun har set Kortet)

Dora (holder inde med sin Indpakning)

Hvad er det? - Det er nok et velkomment Besøg -

Fru Müller

Det er Professor Wieth.

Dora

Wieth! Er det Wieth?

Fru Müller (roligt, til Hans)

Hvad vil du? - Vil du tage imod ham?

Dora

Nej - lad mig - lad nu mig -

Fru Müller (til Hans)

Lad ham gaa - Lad være med at tage imod ham. -

(Læser paa Dora)

Hvorfor i al Verden!

Jeg - jeg er nok Hans fordi jeg tænkte - det tænkte

Nej - ber han kommet for at tale med mig - saa skal han ogsaa komme til at tale med mig - (til Moderen) Og du kan

være ganske rolig - stol kun paa mig - men lad mig nu een Gang i mit Liv - tale med det Menneske - og faa ham overstaaet.

Dora

Det vil jeg sige dig - vi bliver staaende her lige inden for Døren, for han skulde - hænges - ja, det skulde han - allermindst.

Hans (smiler til hende)

Gaa-saa - gaa - begge to. -

(De gaar. Moderen ser alvorligt paa ham. Dora opmuntrende)

Men for at sig Hans (til Lisbeth, der er blevet staaende) et Ja Lisbeth - lad ham saa komme ind. evet vilde være det korrekteste - eller Lisbeth (der har forstaaet det alt sammen) Det skal jeg - Hans.

11. Scene.

(Professor Wieth kommer ind. Han og Hans staar et Øjeblik blege og stumme over for hinanden. Ingen af dem rækker Haanden ud. - Endelig peger Hans paa en Stol med et næppe hørligt:)

at det skulde hindre os Hans kunne vedes nu - hvor ogsaa De staar som Værsgo'de: Kunstner. - Det kunde dog maaske blive til nogen Gavn for os - Wieth to -

Tak. - (sætter sig) Tak.

(Igen pinlig Stilhed)

Wieth (lidt nialsodig)

Ja - jeg er kommen, fordi jeg tænker - det maaske, vilde være det bedste - saadan. deres Liv - og da jeg endelig bestemt mig til at gaa herop - ja, saa var det, fordi jeg

gik ud fra, at det vigtige Hans for Dem - som for mig - er vor
Kunst, som - jeg har forstået De omfatter med ganske samme
Alvor som jeg selv. - Hv Wieth skulde saa vi to ikke kunne
tale sammen Naturligvis - jeg kunde jo have søgt - (forsøger)
dig - (men Hans ser paa ham - saa det øjeblikkelig bliver)
Dem - paa Teatret - - sandt? ikke sandt?

Hans (rejser sig med et Ryk - og gaar
uvilkkaarlig - bort fra ham)

Wieth (skarpt)

Men for at sige det - jeg har paa Hjerte - fandt
jeg ret Besøg her i Deres Hjem - maaske alligevel vilde være
det korrekteste - eller rent ud sagt - det naturligste.)

Hvorfor kommer Hans - naar De ikke er kommet før -

--- Wieth (lidt usikker)

Jeg kan svare Wieth sandt er - fordi Bern har al-
drig interesser Forholdene - før i Tiden - har jo desværre stillet
sig saadan, at det ikke med min bedste Vilje har været mig
muligt at lære Dem at kende, men derfor kan jeg ikke indse,
at det skulde hindre os i at kunne mødes nu - hvor ogsaa De
staar som den modne Kunstner. - Det kunde dog maaske blive
til nogen Gavn for os - begge to -

Hvorfor hængte Hans et Ord, der maaske ikke var
ganske - - - - - - - for det jeg mente?

Wieth (lidt utaalmodig)

Mænd plejer at kunne se bort fra personlige Hensyn,
naar det gælder det centrale i deres Liv - og da jeg endelig
bestemte mig til at gaa herop - ja, saa var det, fordi jeg

gik ud fra, at det vigtigste for Dem - som for mig - er vor Kunst, som jeg har forstaaet De omfatter med ganske samme Alvor som jeg selv. - Hvorfor skulde saa vi to ikke kunne tale sammen som de to Kunstnere, vi er. Og desuden - - hvad enten vi vil eller ej - saa hører vi to jo dog sammen - (han rører ved hans Haand) ikke sandt?

Hans (rejser sig med et Ryk - og gaar uvilkaarlig bort fra ham)

Wieth (skarpt)

Bevares - men - tror De ikke nok, De i det mindste snart har set tilstrækkelig paa mig.

Hans (hæftig - men tyk i Målet) De ikke set? Hvorfor kommer De nu - naar De ikke er kommet før -

Wieth (lidt usikker)

Jeg kan svare Dem, som sandt er - fordi Børn har aldrig interesseret mig - derimod har jeg aldrig haft noget imod voksne Mennesker, som jeg maaske kunde have noget Udbytte af at ofre min Tid -

Hans

Er De kommet her i Dag for at "ofre" mig Deres Tid?

Wieth

Hvorfor henge Dem i et Ord, der maaske ikke var ganske - adækvat - for det jeg mente?

Hans (brutalt)

Hvad ønsker De?

Wieth

Hvad jeg ønsker?

Hans

Ja - jeg vil gerne vide, hvad det er, De ønsker. -

at høre - dersom De - Wieth

Jeg ønsker ikke noget.

Glæde Dem - Hans det glæde Dem? Er De kommet her

i Dag, for Wieth det glæde Dem?

Hvorfor er De saa kommet?

Wieth

Det har jeg forsøgt at forklare Dem - Kontor er det

Sted, jeg skulde have Hans (ude af sig selv)

Hvorfor siger De ikke rent ud, som det er: Jeg er kommet for mit Arbejde - min sidste Opera - den - De allerede har sendt - men ganske vist - ad Omveje. - Hvorfor siger De ikke det?

Ja, fordi jeg endelig have naaet det MaaL, jeg har strebt efter, fra jeg blev mig Wieth videt - at betragte Dem som

fordi det er galt, fordi jeg i det Tilfælde vilde have henvendt mig paa Teatrets Kontor - og jeg forstaar ganske simpelt ikke, hvad De mener med, at jeg har sendt den ad Omveje. Hvis Frk. Gether ønsker at synge et Hovedparti, og i den Anledning føler Trang til at tale med Teatrets Kapelmester - saa ser jeg ikke, hvad det vedkommer mig. - derom, jeg har

altid videt det, mit Hans (inddødt - peger paa Partituret)

Den ligger der. - skylder dig en Barndom, der var et

Helvede, og en Ungdom, Wieth (utilpas) Barndom noget Witt

Ja saa - ja naturligvis. Naar Frk. Gether har talt med Dem om den. De - De kender den sitsaa. - end ikke for

det Barn - De selv har Hans at sætte i Verden.

Ja - og i Dag (kender jeg den) bedre end nogensinde.

Wieth (nøget efter)

Wieth

Saa meget des bedre. Det skulde virkelig glæde mig at høre - dersom De -

Hans

Glæde Dem - skulde det glæde Dem? (Er De kommet her i Dag, fordi De troede, at jeg skulde glæde Dem?)

Wieth

Jeg begynder at forstaa, at Teatrets Kontor er det Sted, jeg skulde have søgt Dem -

Hans

Det er fuldkommen ligegyldigt, hvor De søgte mig - naar jeg skulde høre og se Dem - Men var det ikke sket i Dag - saa vilde jeg endelig have naaet det Maal, jeg har stræbt efter, fra jeg blev mig selv bevidst - at betragte Dem som død, fordi De skulde være død for mig. - Deres Opera havde De faaet tilbage, jeg skyldte min Moder ikke at dirigere den - og mig selv var den ligegyldig - endelig var De og alt Deres blevet mig ligegyldigt - men nu staar De her - levende og paatrængende og paaberaaber Dem - at vi to hører sammen - og De behøver ikke raabe højt for at minde mig derom, jeg har altid vidst det, mit Had til Dem - mit Had til dig - er det første jeg kan huske. Jeg skylder dig en Barndom, der var et Helvede, og en Ungdom, der ikke gav min Barndom noget efter - jeg var jo ikke dengang i Besiddelse af Deres frække Oplysning - at De aldrig har interesseret Dem for Børn - end ikke for det Barn - De selv har vovet at sætte i Verden.

Wieth (noget efter)

Da jeg bestemte mig til at søge Dem - saa var det, fordi jeg gik ud fra - at De nu, som voksen Mand, maatte forstaa, hvordan Livet kan stille sig -

Hans

~~Ja~~, det lærte jeg - takket være Dem - fra min Fødsel, - for det kan stille sig saadan, at man hader den Fader, der ikke vil være Ens Fader, samtidig med at man pines og plages af daarlig Samvittighed, fordi man i Hemmelighed er stolt over, at han ikke er en hvem som helst. En smuk og barnlig Følelse - jeg dér skylder Dem - ikke sandt?

~~Ja~~ Og som ung Mand at dyrke og beundre - og samtidig afsky sin Faders Kunst - det hjalp ogsaa med til at skaffe mig en Ungdom, jeg sent skal glemme Dem.

Wieth

Havde De ikke hadet mig - saa havde der vel ikke været noget at afsky.

Hans

Jr - for nu jeg ser Dem, saa ved jeg, hvad jeg afskyede, uden den Gæng at kunne gøre mig det klart - men de og dens Kunst er et! Samme Fegghed, samme sleb maskerede Selvbehaglighed og samme kopmaade Egoisme, der ikke er Optik! faar Dem til at glemme Dem selv. Og her jeg for afskyet Dem, saa kommer jeg nu, jeg ser Dem, og skammer mig over at de kommer og byder mig en saa

Wieth (tager bleg og dirrende sin Hat)

Saa meget kan De vel forstaa, at denne Samtale er endt - færdig - det er der. Og naar jeg nu ganske rolig tager ind Deres Tilbud - saa Hans den Ting Grunden - hvorfor jeg kan gøre Nej - den er ikke færdig - er De kommet, saa skal De ogsaa høre mig - Hans (bezynder at se ildevarslende paa ham)

Wieth

Jeg forbyder Dem enhver Personlighed -

Jeg skal sige Hans at trods alt - hvad De i Dag har tilladt - Forbyder De mig enhver Personlighed! Hvordan i al Verden skulde jeg bære mig ad med ikke at være personlig. - Vi to hører jo sammen - ikke sandt! - Derfor tvinger De mig ogsaa til at dirigere Deres Opera, for hvis jeg ikke dirigere den nu - saa vilde De tro, det var af Hævn - saadan er De - saadan tænker De - - - og saa af en Grund til - af Angst - af Angst for, at jeg skulde ligne Dem. - Jeg vil ikke ligne Dem - jeg vil ikke! Jeg vil ikke risikere nogensinde at byde en Søn en Fader, der har den fjerneste Lighed med Dem. For min egen Skyld vil jeg dirigere den Opera - for min egen Skyld vil jeg hamre og banke alt det frem, som jeg vil være bekendt at kendes ved, og alt det jeg hader og afskyer, vil jeg kvæle og stryge. Jeg dirigerer den - men se Dem oftere vil jeg ikke - hverken her eller paa Teatret. - Nu vil jeg være Dem kvit - og det for Tid og Evighed. -

Wieth (staar et Øjeblik med sin Hat

i Haanden) Lisbeth - vil De lukke den Herre ud. -

Der er blot een Ting, De ikke skulde glemme.

Hans (ser paa ham)

(Hans er Hansens komet Wieth fra i Stuen.)

Ja - det er der. Og naar jeg nu ganske rolig tager imod Deres Tilbud - saaaer - den Ting Grunden - hvorfor jeg kan gøre det.

Dora (til Hans)

Til sidst kunde Hans (begynder at se ildevarslen paa ham) se herind - (til Fru Müller) hvorfor vilde De herind?

Wieth (da Fru Müller ikke svarer)

Jeg skal sige Dem - at trods alt - hvad De i Dag har tilladt Dem overfor mig, saa staar det mig klart - at De selv bedst ved - at Kunstneren i Dem, det er den Arv, De skylder mig - mig og ingen anden - og det skulde De tænke paa engang imellem -

Fru Müller

Jeg ved det - Hans uberebentlig - har altid været

det - men Arv - jeg skylder Dem? - Noget jeg skylder Dem. -

Nu skal De gaa. Min Moder - min Moder venter mig - og hun har allerede ventet for længe - (peger paa Døren) Farvel. -

end dig.

Wieth (med et Buk)

Farvel.

Fru Müller (lægger sit Hoved paa

(Under de sidste Replikker staar Fru Müller og Dora i Døren til Hans' Værelse. Fru Müller ser ulykkelig ud. - Wieth maa forbi Damerne, inden han naar Entrédøren oppe til venstre)

Ha - Ha -

Wieth (er nødt til at bukke for dem - men ser forbi)

Hans (efter ham hen til Døren)

Lisbeth - vil De lukke den Herre ud. -

klare sig - her i dette Hus -

12. Scene.

(Imens er Damerne kommet helt frem i Stuen.)

Hans (ulykkelig)

Moder! Jeg kunde ikke andet -

Dora (til Hans)

Til sidst kunde jeg ikke holde din Moder derinde -
hun vilde herind - (til Fru Müller) Hvorfor vilde De herind?

Du skal se - du Hans (da Fru Müller ikke svarer)

Jeg maa dirigere den - jeg er nødt til det -

Fru Müller (ulykkelig, til Hans)

Det er ikke det - det er ikke det -

Hans (ser paa hende)

Fru Müller

Jeg ved det - jeg er ubarmhjertig - har altid været
det - men du - han er jo dog din Fader.

Hans

Nej. - Jeg har aldrig haft anden Fader og Moder -
end dig.

Fru Müller (lægger sit Hoved paa
hans Skulder)

Hans - Hans -

Dora (rømmer sig)

Hm - Hm - (Pause)

(De ser begge to paa hende)

Dora

Ja - jeg siger bare - hvordan skal jeg Stakkel kunne
klare mig - her i dette Hus -

Hans)
Du -)
) paa samme
Fru Müller) Tid
De -)

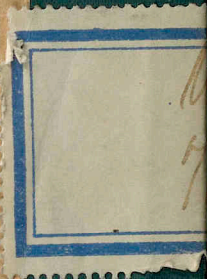
Hans (til Fru Müller)

Nej - du -

Fru Müller (aabner sine Arme for Dora)

Du skal se - du klarer dig - -

T a p p e .

1

3de Akt.   11te Scene.

Professor Wiellé kommer ind. Hans og Klaus
staa et Øjeblik stumme overfor hinanden.
Tager af dem rokker Haanden ud. Endelig
peger Klaus paa en Stol med et næppe hviligt

Klaus Varsagon — !

Wiellé Tak. (sætter sig). Tak.

(Pindig Blikke)

Wiellé Jeg er kommen, fordi jeg tænkte — det maaske
var bedst saadan.

Klaus — — — .

Wiellé Naturligvis — jeg kunde have sagt (forstaaer)
dig — — (men Klaus ser paa ham, saa det
opbeholdelig bliver) — sagt Dem paa Teatret.

Haus - - - .

Wielke — men for at sige det, jeg har paa Gyrtte —
fandt jeg, at Bering her i Dens Gyrtte — maaske
alligevel — vilde være det Konekorte — eller
reue ud sagt — det naturlige.

Haus - - - - - .

Wielke (der har læst nervist saer sig initeel sammen).
I Gaar, da jeg efter en Mennekealders Forloel —
igen traf — Dens Moder, stod det mig klart, at
jeg — — — — — maatte lare mig dem.

Haus (kraftig men tyk i Maal) Efter en Menneke-
alders Forloel stod det dem klart, at de
noerendigt maatte lare mig!

Wielke (noget ubekendt) Forloedene har nu engang stillet
sig saadan, at det ikke har raet mig muligt
at lare dem at Kunde for.

3

Frans (skærende) Foi nu — jeg er blevet Kapteinester!

Wille Ja — ganske rigtig — foi nu de er blevet Kapteinester.
Det er af den Grund, at jeg er kommet, og den
Maade, hvorpaa de har modtaget mig — synes
jeg, giver mig Ret til at tale uden noget som
hvert Omstød.

Frans de — Ret til at tale, her i mine Moders Øjne!

Wille Ja — for det er jo netop Sagen, vi ikke kommer
uden om, at nu, de er blevet Kapteinester, kan
saa det til, at mit Ordyde ikke længere behøves
ud fra Kunstneriske Forudsætninger, men at —

Frans Kunstskyld —

Wille Man jeg tale ud: men at de tillad den.
at lade personlige og andre, Kunsten ganske
uredkommende, Motive stille sig hindrende.
Vejen for mit Ordyde.

Frans Og af den Grund — som forøvrigt Teaterregula-
liser

4

har Regler for — men af den Grund altsaa — hvor
de „ efter en Meneshaeders Forlød“, at nie dem
for mig?

Wielu Jy nægter ikke, at jy samtidig nærede noget
som et Haab om, at den Mand, den moder
Kunstler, som jy vidste, jy kom til at klaa
over for, ikke vilde se paa mig med et saa
dømmende Øjne som — som Dens Moder.

Haus Af hvad Grund — af hvad Grund skulde
jy ikke se dømmende paa Dem?

Wielu Af den gode Grund, at Livet vil ikke have
undladt at lade Dem gaa saa nogenlunde
de samme Erfaringer som alle andre Mænd,
foer, og derfor vilde jy mig at haabe, at de
ikke ganske vilde misfaktan mig, naar jy kom
til Dem og sagde, at fordi de — naar du — fordi
de nu altsaa tilfældigvis er min Pori, saa
vilde jy henstille til Dem, ikke — —

Haus (kan næsten ikke få Veyrel) tilfældigvis Deres —

Wielk — idde^{at} lade den Omstændighed blive med-
bestemmende her, at de ser ukunstnerisk
paa mit Arbejde.

Haus (uden af sig selv) tilfældigvis Deres Pii, siger
de !

Wielk (og saa høflig) De er fyldt med sine Oaar —

Haus Trede Oaar — ja — og først i Dag, der fyldt
det Menneske, som ikke vilde være min
Fader, men som ikke des mindre uden nogen
saa helst Skruppel — tilfældigvis — sætte mig
i Veiden. Og saadan ser de ~~at~~ nu —
Saadan er de ! Og det er, som de har at
sige mig — Deres Pii !

Wielk Jeg forstaaer, at Teatrets Kontor er det Led,
jeg skuen har sigt Dere.

6

Haus Ligeeggedigt, her de søgte mig, naar jeg
skuede se dem, men var jeg sluppet for Lyset
af dem, saa havde jeg i Dag Naad, hvad
jeg her stalt efter, saa søgte jeg kan huske; at
betragte dem som død, fordi de skuede saa
død for mig — endelig var de y alle Ders
blev mig ligeeggedigt. Men nu skal de her,
levende og paatrængende og raaber op om, at jeg
Silfaldigvis er Ders Pui, og de behøver ikke raabe
højt for at minde mig om, hvad jeg altid kan
vilde. Mit Had til Dem — nej, mit Had til
dij, er det første, jeg husker — dij, som jeg skylder
en Barndom og en Ungdom, der ^{ikke findes} ~~ingen~~ Tigineer
findes for.

Wick (grau ude af sig selv) Had y Tigineer! Er
det endnu ikke som roken Mand gammel og
for Dem, at de alle skalne med Hundrede —
med Tuinder andre

Fraus J^r - og takket vær Dem ved j^r. Isondan
 den Skæbne var for mig. Fra den Dag, det gik
 op for mig, at det var din Skyld, at jeg ikke var
 som andre, at det var din Skyld, jeg ingen Fader
 havde, seer nyttede at Moders Opofelse mig ikke
 længer, jeg havde ikke mere Træ herhen i Sjæl
 eller Lind. Jeg kom til at hade dig, samtidig
 med, at jeg pinde og plagede af Stoltbed over,
 at du ikke var en Fr. Frem-som-helt. —
 Det eneste, du har haft tilovers for mig her i Livet
 er en uvidelig Kærlighed til det, hvad det var
dit, men som du nægtede mig Tilladelse til
 at hade mit. I Smug dyrkede jeg din Kærl.
 Tre Sats, du skur, staae brandt i min
 Frikommande. Jeg stjal mig til at spille dig
 — stjal ja — for Tyr og Farader var jeg, var
 jeg dyrkede dig, Tyr og

Forsuden omfor Moder, der oftede sit Liv for mig -
g for dig med - ~~den~~ same g hende mindes
den same en Tilfældighed!

Wille (ser helt anderledes paa ham end for) Men den -
hendes Løb, hai dog - - -

Hans Ja - hendes Løb - ja - mig kommer de nu g
bringe her at dirigere den Opvækst.

Wille - bringer? -

Hans Ja - for nu ja har vel den, g hört, hvad de
harde at støtte sig, saa er ja ganske klar om,
at hvis ja nu ikke dirigere den ~~Opvækst~~ den, saa
bror de, at det er Frøen!

Wille Ja - hvad andet, efter hvad den her er forfalden.

Frøen Frøen! Forstaa de da ikke Meneste, at hvad
de har fabrikeret imod Moder g mig, det

hvor der Ting her i Væden, der ikke

Ran kanas - og derfor - og af en Grund

der bringer de mig her at diigere - af kugle,

af kugle for paa noget Punkt at ligner dem

og der ikke ligner dem, og der ikke. Faltan de -

og der ikke rindere nogetinde at byde en Pris

en Fader, der kan den fremste Lighed med

dem. For min egen Skyld - og kan for

min egen Skyld, diigere og, men se dem oftere.

det der og ikke - hender her eller noget andet Sted.

Wille - - - ikke se mig? -

Rans Med mig - nogetinde.

Wille Og hvor Lats, og kan skrevet "Hans brandt

i din Ankommeelse, siger du - og kan skude

det ikke skydes bren efter mig, at du er

blev den Kunstner, du er?

Frau Jeg skylder ikke dem noget for lukt, og nu
skal de gaa. Miss Moore kuler, og hun kan
allende ventet for lange. (piger fra Dän)
Farne.

Wille Farne. (Kunne de sidste Replikken skal
for Müller og Dan i Dän. For Müller ser
ulykkelig ud. Wille man forbi Damerne, men
kan naar Embidøen oppe der ventet.

Wille (er rodt her at kulle for Damerne - men
ser forbi)

Frau (efter haand her her Dän) Lisbelle - vi de
lukke den Hør ud.